



TC

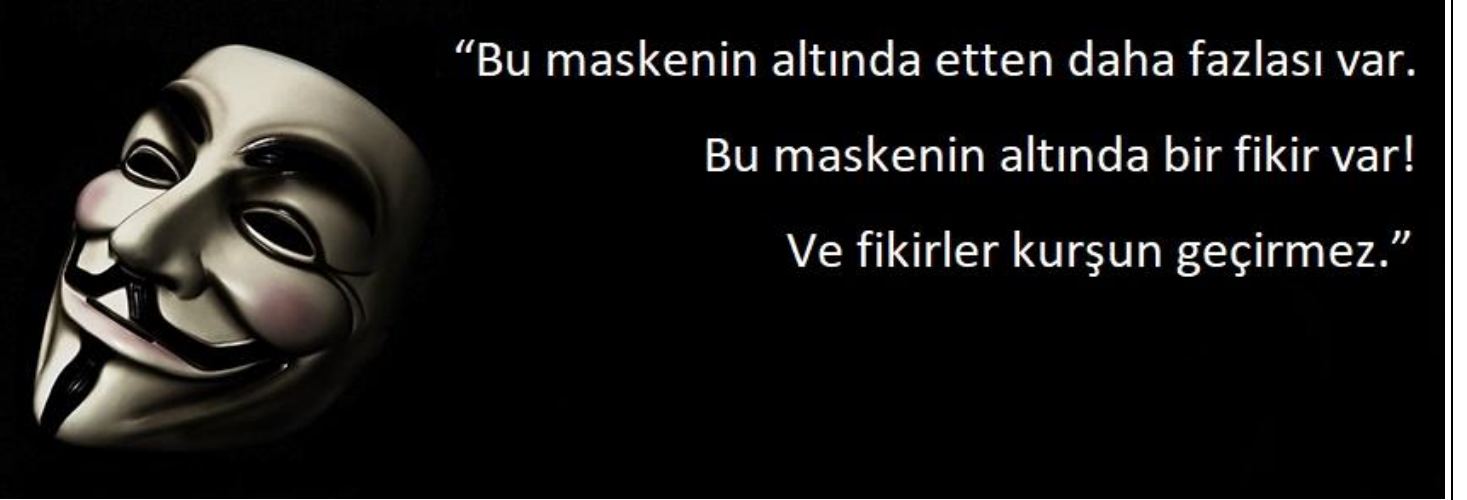
AFYONKARAHİSAR VALİLİĞİ

KIZ ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ FEN VE
SOSYAL BİLİMLER PROJE OKULU



2019-2020

SAYI:1



“Bu maskenin altında etten daha fazlası var.

Bu maskenin altında bir fikir var!

Ve fikirler kurşun geçirmez.”

Fikirler cebir ve şiddetle, top ve tüfekte asla öldürülemez. **Atatürk**

Herkes düşüncelerinde yanılabilir; fakat aptallar bir türlü düşüncelerinden ayrılamazlar. **Cicero**

Düşünmeden öğrenmek yitirilmiş bir emektir. **Konfüçyüs**

Herkes aynı şeyi düşünüyorsa, hiç kimse fazla bir şey düşünmüyor demektir. **W.Lippmann**

Bazı insanlar için düşünmek, hayattaki en zor şeydir. **Martin Luther**

Bir düşüncede takılıp kalma, gerçeği bir düşünce aydınlatmaz. **Sophokles**

Rahman ve Rahim Olan Allah'ın adıyla...

Seni yaratan Rabbinin adıyla OKU!¹



**AFYONKARAHİSAR KIZ ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ FEN VE SOSYAL BİLİMLER
PROJE OKULU MÜDÜRÜ**

Arif OKUMUŞ

İnsanoğlu doğumundan ölümüne kadar maddi ve manevi pek çok şeye ihtiyaç duyan bir tabiatla yaratılmıştır. Bu ihtiyaç hiyerarşisi yeme-içme-barınma gibi en temel ihtiyaçlarla başlar toplumları ayakta tutan inanç, ahlak gibi manevi değerlerle devam eder. Teknolojinin ve iletişim araçlarının baş döndürücü bir hızda gelişimiyle birlikte bugünün sanal dünyasının sanal ihtiyaçlarının da bu hiyerarşiye eklendiği düşünüldüğünde günümüz insanı bu ihtiyaç denizinin içinde öncelikleri konusunda bazı şaşkınlıklar yaşayabilmektedir. Bir de “İlahi Vahiy” gibi bir pusulayı, bir kılavuzu da gözardı ettiği düşünülürse ıssız çöllerde kaybolmakta, engin denizlerde boğulmakta, karanlık zindanlara kendini hapsetmektedir. Bugünün keşmekeşliği içinde insanımız altına teneke, tenekeye altın muamelesi yapma hatasına düşebilmektedir.

Bugün toplumumuz her şeyden önce milli ve manevi değerlerine bağlı, kökü mazide olan ancak geleceğe yönelik hedeflere sahip, hayatın sadece oyun ve eğlenceden ibaret olmadığı gerçeğini idrak etmiş öncü ve örnek bir nesle ihtiyaç duymaktadır. Böyle bir nesle yalnızca ülkemiz değil belki de tüm dünya insanları muhtaçtır. Altı asır üç kıtada at koşturup gittiği her yere adalet, hizmet ve hoşgörü götüren ecdadımız “Osmanlı”² tarih sahnesinden çekildiğinden bu yana dünyanın yüzü gülmemekte, mazlumlar gözünü ufka dikmiş o öncü ve örnek nesli beklemektedir. İstiklal şairimiz merhum Mehmet Akif ERSOY’un “Tek dişi kalmış canavar” olarak nitelendirdiği “Batı Medeniyeti” kendinden olmayanı ötekileştirmekte, kendi müreffeh yaşantıları için mazlum ve mağdur coğrafyaları sömürmektedir. Bu zulme dur diyecek olan

¹ Alak Suresi 1-2. ayetler.

² Burada Osmanlı’dan kasıt, siyasi olarak babadan oğula geçen bir saltanat değil, bir medeniyet ve dünya görüşüdür.

“Sahabe nesli” şuurunda ve “Osmanlı insanı” kıvamında, ilahi vahyi kılavuz edinmiş bir nesle insanlık her zamankinden daha fazla ihtiyaç duymaktadır. Bu nesli yetiştirmek ve zulmü engellemek görevi aynı zamanda tarihimizin bizlere verdiği kutsal ve reddedilemez bir vazifedir. Kendi refahını ve geleceğini diğer insanları sömürmekte gören güç odakları böyle bir neslin yetişmesinin önüne geçmek için gözünü gençliğimize dikmiş gizli açık her türlü tuzağını kurmakta, sinsî oyunlar oynamaktadır. Bu gerçek ilahi kelimada şöyle ifade edilmiştir:

“İş başına geçtiğinde yeryüzünde bozgunculuk çıkarmak, ekini ve nesli yok etmek için didinir. Allah da bozgunculuğu sevmez.”³ Özellikle günümüzde bu sinsî ve kirli eller gençlerimiz için cazip gözüken ve vazgeçilmez bir hale gelmiş olan televizyon, sosyal medya vb. modern iletişim araçlarıyla gençliğimize musallat olmakta; hedefsiz, davası ve iddiası olmayan sadece süfli arzularına odaklanmış bir nesil haline getirmeye çalışmaktadır. Peki bu odaklar batıl davaları için elinden geleni yaparken biz Hakk’ın savunucusu ve takipçilerine nasıl bir görev düşmektedir?

1400 yıllık İslam geleneğinin bin yıla yakın bir sürecinde İslam dinine hizmet etmiş bir ecdadın mirasına sahip olan bizlerin gençlerimizi sahip oldukları kültür ve medeniyetin farkında olacak şekilde bir tarih bilinciyle yetiştirmeye önem vermemiz gerekmektedir. Onlar için iyi bir okul, iyi bir üniversite, iyi bir meslek gibi kaygılarımız olduğu gibi gerçek istikbalin ahiret olduğunu da unutmuyarak iyi bir baba, iyi bir anne, iyi birer Müslüman olmaları için de elimizden geleni yapmalı, onları sadece maddi kaygıları ve hedefleri olan değil gerçek istikbalin ahiret olduğunu idrak etmiş, uhrevî kaygı ve hedeflere de sahip çift kanatlı bireyler olarak yetiştirmenin heyecanı ve gayreti içinde olmalıyız. Türk-İslam medeniyetinin mensupları olan bizler özellikle bu son yüzyılda mühendisler, doktorlar, iş adamları yetiştirirken; Ebubekirler (r.a.), Ömerler (r.a.), Fatihler, Yavuzlar yetiştirmekte sıkıntılar çekiyor, eskilerin tabiriyle “Kaht-ı Rical” yani “yetiştirilmiş insan” kıtlığının ızdırabı içinde çaresiz bocalıyoruz.

Bu krizi aşmanın yegane yolu da okuyan ama Rabbinin adıyla okuyan, Üstad Necip Fazıl’ın dediği gibi "Zaman bendedir ve mekân bana emanettir!" şuurunda, "kim var!" diye seslenilince, sağına ve soluna bakınmadan ben varım diyebilecek özgüvene sahip, Anadolu kıtası büyüklüğündeki dâva taşını da gediğine koyabilecek donanımda bir gençlik, bir nesil yetiştirmek olacaktır.

Bir çiçekle bahar gelmez, ancak her baharın gelişi bir çiçekle başlar. Baharın müjdecisi olacak gonca güller yetiştirmek gayesiyle Afyonkarahisar Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi olarak çıktığımız bu yolda kültür ve medeniyetimiz üzerine bir dergi hazırladık. Bizleri bu hususta yalnız bırakmayan Afyonkarahisar Belediyesine ve şehrimizin emini Mehmet Zeybek beyefendiye ilgi ve alakalarından dolayı şükranlarımızı sunmayı bir borç biliyor, dergimizin gençlerimize faydalı olmasını Cenab-ı Allah’tan niyaz ediyoruz.

Gayret biz aciz kullardan tevfik yüce Allah’tandır.

³ Bakara, 205. Ayet.

YORUM SENİN ÖĞRETMENİM

Sen; ilim, irfan yüküsün öğretmenim
Ben afacanım, sen sabır küpüsün öğretmenim.
Ben eserim ikbal senin,
Ben arıyım petek, bal senin
Ben bülbülüm, gül senin dal senin
İyi yetiştirirsen istikbal senin,
Ama bir de zehirlersen,
Vebal senin, vebal senin öğretmenim...
Ben meyveyim ağaç senin
Saray senin, taht senin, taç senin
Muhtacım sana, şifa senin, ilaç senin
Ben kazanırsam;
Azim senin, inanç senin
Ama bir de kaybedersem,
Utanç senin, utanç senin öğretmenim...
Ben bir defterim beyaz mı beyaz
Yaz öğretmenim güzel şeyler yaz
Ürün benim, emek senin, haz senin
Beste senin, söz senin, saz senin
Olsun her türlü imtiyaz senin
Ben suyum havuzu sensin
Toplumun tadı, tuzu sensin
Önderi, kılavuzu sensin öğretmenim.
Kale benim burç senin
Bilgi görgü alacağım borç senin
Cehalet benim öç senin
Zayıf benim güç senin
Kalem benim uç senin
Ama bir de okuyup yazdırmazsan;
Suç senin, suç senin öğretmenim.
Sen, vatanımın hayat damarı
Ey eğitim mühendisi, öğretim mimarı!
Seninle yapılır ülkemin imarı
Ben tohumum ek öğretmenim
Cehaletten ilim deryalarına çek öğretmenim
Ahlak, edep, ilim öğrenmek için geldim okula

Öğretmen benim için en güzel pusula
Beni bilgi pınarlarından sula öğretmenim.
Kul olmak doğru mu kul'a öğretmenim
Ben bir cevherim, iyi işlersen şeref senin, şan senin
Zafer kazanırsan nişan senin,
Ama bir de kaybedersem,
Sorumluluk senin, sorumluluk senin öğretmenim.
Ben bir emanetim sana öğretmenim
Gözün gibi korur yetiştirirsen,
Kıvanç senin, onur senin
Toplumu aydınlatan nur senin
Senin eserindir, milletvekili de, bakan da
Meşaleyi söndüren de sensin, yakan da
Düsturdur bana ciddiyetin de şakan da
Tarihte saygı duydu sana, imparator da, Hakan da
Bugün senin için düğün, düğün öğretmenim
Eserinle öğün öğün öğretmenim
Ama bir de hıyanet edersen,
Mahşerde iki elim yakanda;
O zaman da döğün döğün öğretmenim.
Ben bir tomurcuğum bahçende öğretmenim
Çiçekler senin, güller senin
Bana şekil verecek maharetli eller senin
Okullara güldür güldür akan seller senin
Saatler senin, ziller senin
Bana öğüt verecek tatlı diller senin
Bahçeni renk renk çiçekle doldurursan
Dikenler içinden gül yoldurursan
Biz afacanları bir gün adam oldurursan
Gayret senin, şevk senin
Neşe senin, zevk senin
Ama bir de bizi soldurursan;
Hem vah senin, hem eyvah senin
Hem de günah senin, günah senin öğretmenim.

Mustafa TURAN

(Öğrenciyken Öğretmenime Yazdığım Şiir)

ATATÜRK'ÜN BAĞIMSIZLIK İLE İLGİLİ SÖZLERİ

OKU

Bağımsızlıktan yoksun
bir ulus, uygar insanlık
karşısında uşak olmaktan
kurtulamaz.



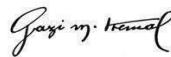
DÜŞÜN

- Her ilerlemenin ve kurtuluşun anası **özgürlüktür**.
- Ne kadar zengin ve refaha kavuşturulmuş olursa olsun, **bağımsızlıktan** mahrum bir millet, medeni insanlık karşısında uşak olmak mevkiinden yüksek bir muameleye lâyık olamaz.
- **Tam bağımsızlık**, bizim bugün üzerimize aldığımız vazifenin temel ruhudur.
- Gayemiz, Türk Milletinin haysiyetli ve şerefli bir millet olarak yaşamasıdır. Bu esas ancak **tam bağımsızlığa** sahip olmakla temin olunabilir.
- Türkiye Halkı, asırlardan beri hür ve bağımsız yaşamış ve bağımsızlığı bir yaşama gereği saymış bir kavmin kahraman evlatlarıdır. Bu millet, **bağımsızlıktan uzak yaşayamaz**.
- Arzumuz dışarıda **bağımsızlık**, içerde kayıtsız ve şartsız **milli egemenliği** korumadan ibarettir.
- ...**Tam bağımsızlık**, bizim bu gün üzerimize aldığımız vazifenin asıl ruhudur... Biz, yaşamak isteyen, onur ve şerefi ile yaşamak isteyen bir milletiz... Bilgin, cahil istinasız bütün millet, belki içinde bulundukları güçlükleri tamamen anlamaksızın, bu gün yalnız bir nokta etrafında toplanmış ve kanını sonuna kadar akıtmaya karar vermiştir. O nokta, **tam bağımsızlığımızın** sağlanması ve devam ettirilmesidir. **Tam bağımsızlık** denildiği zaman, elbette **siyasi, mali, ekonomik, adli, askeri, kültürel vs.** her hususta **tam bağımsızlık** ve tam serbestlik demektir. Bu saydıklarımın herhangi birinde bağımsızlıktan yoksunluk, millet ve memleketin gerçek manası ile bütün bağımsızlığından yoksunluğu demektir.
- Biz bütün tarihimiz boyunca hürriyet ve **bağımsızlığa** sembol olmuş bir milletiz.
- Biz “Barış istiyoruz” dediğimiz zaman “**Tam bağımsızlık istiyoruz**” dediğimizi herkesin bilmesi lâzımdır. Bunu istemeye hakkımız ve kudretimiz vardır. On sene, yirmi sene sonra aşağı görülerek ölmektense, şimdiden şeref ve haysiyetle ölmeyi üstün tutmalıyız.
- Bütün millet, bütün cihan bilsin ki, en nihayet ve en nihayet millet **tam bağımsızlığının** temin edildiğini görmedikçe yürümeye başladığı yolda bir an durmayacaktır.
- Türkiye Devleti’nin **bağımsızlığı** mukaddestir. O, ebediyen sağlanmış ve korunmuş olmalıdır.
- Bu millet esir yaşamaktansa yok olsun daha iyidir. Bundan ötürü **YA İSTİKLÂL, YA ÖLÜM!**

ÇALIŞ



Özgürlük ve bağımsızlık
benim karakterimdir...



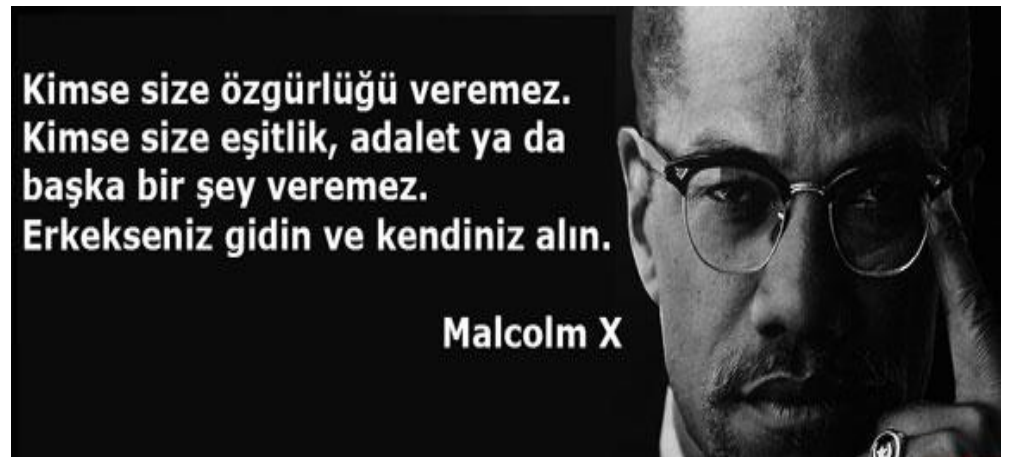
ÜRET

Emin Yörük
(Derleyen)

BİR TAŞ AT.

Bir taş daha at.
Bir şiir ateşle.
Bir yumruk yükselt.
Sesini yükselt.
Bir çocuk yetiştir.
Duvara bir slogan yaz.
Şehitleri an.
Bir hayal kur.
Tarihine sahip çık.
Sokaklara sahip çık.
Bir slogan at.
Bir tohum ek.
Bir ateş yak.
Terle.
Bir yara sar.
Bir dostu sevgi göster.
Hakikati söyle.
Arkanı kolla.
Gökyüzüne bak.
İz bırakma.
Aklını kullan.
İşçilerden öğren.
Bir yoldaşa öğret.
Bir hücreyi ziyaret et.
Bir savaş esiri kurtar.
Kendi kalbini çal.
Parolayı aklında tut.
Bir füzeyi çalışmaz hale getir.
Bir fıkra anlat.
Bir plan yap.
Bir umut ışığı ol.
İsmini değiştir.
Bir teoriyi test et.
Bir dogmaya meydan oku.
Korkunu kullan.
Bir damla gözyaşı akıt.
Hainlerle hesaplaş.
Ağırlığını hakkıyla taşı.
Sevmek için mücadele et.
Sevdiğini söyle.
Sınırı aş.
Sevdiğini bir daha söyle.

MALCOLM X



KENDİNE ENGEL OLMAK İSTEMEYENLERE

- **TUFAN DEMEK NUH DEMEKTİR.**

Fırsatlar hazır bulunanlar içindir. Fransız Milli Kahramanı İtalyan asıllı Napolyon için Fransız İhtilali bir fırsattı. O, bu fırsat için her yönüyle hazır. Bir Çin atasözü şöyle der: “Rotası olmayan geminin yelkenlerini dolduracak rüzgâr yoktur”. Goethe, kendisine engel olmayan insanlar için de en güzel örnektir. Yeteneklerini sonuna kadar zorlayan bu insan sanat’ta, bilimde, siyasette ve daha birçok dalda güzel eserler vermeye çalışmıştır. Bizler de yeteneklerimizi bilip, hedeflerimizi saptayarak ve imkânlarımızı kullanarak yapacağımız işi hakkıyla yapmalıyız.



- **İSTİYOR MUYUZ? OLMASA DA OLUR MU?**

Hayal etmek, gerçekte ilişkisini kaybetmediği sürece işe yarar. Düşündüğümüz bir işi yapmak istiyorsak, ona büyük bir aşkla inanmamız gerekir. “Ne yapalım, olmasa da olur” anlayışı, inanmamış gönüllerin lafıdır.



- **AYIDAN DOST OLMAZ...**

Dostlarınızı kendi cinsinizden ve akıllı olanlardan seçin. Ahmak dostların bize kaybettiirdiği zaman az değildir. Ahmak dostu olanın, ayrıca düşmana ihtiyacı yoktur. Olumlu programlar yüklenin yapacağınız işlerden galip ayrılmayı istiyorsanız, kendinizi galibiyet için programlayın. Başarıya programlanmış her insan başarıyı yakalayacaktır.



- **ELEŞTİRİLMEK İSTEYENLER, BAŞARMAK İSTEYENLERDİR.**

Kişiler kendi eserlerinde yanlış bulmak istemezler. Böyle bir durumda başkası tarafından eleştirilmek isteyen başarıya ilk adımı atmış demektir. Bundan da önemlisi kişinin kendisini eleştirebilmesidir. Eleştiri istemeyenin en büyük engeli kendisidir.



EBU ZER EL GIFARI

İlk Müslümanlardan olan Ebu Zer El Gifari kavminin kötü alışkanlıklarını daha İslamiyet’le tanışmadan terk etmiş ve namaz kılmaya başlamıştır. Müslüman olduktan sonra ise Peygamber Efendimiz onu kabilesine



İslam’ı anlatması için göndermiş ve gelmesi söyleninceye kadar orada kalmasını istemiştir. Bu sebeple Medine’ye ancak Hendek Savaşı’ndan sonra hicret edebilmiştir. Onun vesilesiyle önceden haram aylarda bile yol kesip yağma yapan Gifar kabilesi Müslümanlığı kabul etmişlerdir. İhanet etmemiş ve sözlerinde durmuş, bunun sonucunda Peygamberimizin “Allah Gifar’ı bağışlasın ve huzur versin” duasına nail olmuşlardır.

Ebu Zer el Gifari’nin İslam selamı ile selam veren ilk kişi olduğu bilinmektedir. “Selam sana ya Resulallah.” demiş ve Peygamberimiz de “Sana da Allah’ın rahmeti.” diye karşılık vermiştir. Medine’ye hicretinden sonra Suffe’de kalmış ve boş zamanlarını ilim öğrenmeye harcamıştır. Bu hususta oldukça gayretli olduğu söylenir. Ebu Zer el Gifari’nin 281 adet rivayet ettiği hadis bulunmaktadır. Bu durum bize onun Peygamberimizin yanından geç vakitlere kadar ayrılmayıp ona çokça sorular sormasını hatırlatır.

Tebük Seferi sonrası İslam ordusu mola yerinde iken gözcüler yalnız bir adamın yaklaşmakta olduğunu bildirirler. Peygamberimiz de “Ebu Zer olsa” diye temenni eder. Gelenin Ebu Zer olduğu anlaşılınca Peygamber Efendimiz: “Allah Ebu Zer’e rahmet etsin. Yalnız yürür, yalnız ölecek ve yalnız dirilecek “ demiştir.

Onun en bilinen özelliği ise daima infakı savunmasıdır. O, elindeki her şeyi ihtiyacı olanlara dağıtır, malın biriktirilmesine karşı çıkardı. Hatta evine gelen bir misafire yiyeceğinin hepsini verdiği için aç kaldığı da olmuştur. Bu sebeple Muaviye ile tartışmış ve bunu Tevbe suresi 34-35.ayetler **(Ey iman edenler! Bilin ki Yahudi din bilginlerinin ve Hristiyan din adamlarının birçoğu halkın mallarını haksızlıkla yerler ve Allah yolundan alıkoyarlar. Altın gümüş biriktirip Allah yolunda harcamayanları elem veren bir azapla müjdele! -35- O gün bunlar cehennem ateşinde kızdırılıp onların alınları, böğürleri ve sırtları dağlanacak: İşte yalnız kendiniz için toplayıp sakladıklarınız; tadın şimdi biriktirip sakladıklarınızı!)** sebebiyle yapmıştır. Muaviye ile tartışmasından dolayı Şam’dan ayrılmış, Medine’ye gelmiş fakat burada da maddi durumun iyileşmesiyle insanların lüks ve şatafata düştüğünü görünce Medine’den de ayrılıp Rebeze’ye yerleşmiştir. Burada vefat etmiş, yoldan geçen bir kervanda bulunan Abdullah bin Mesud, cenazesi ile ilgilenirken gözyaşlarını tutamamış ve Peygamberimizin “Allah Ebu Zer’e rahmet etsin. Yalnız yürür, yalnız ölecek ve yalnız dirilecek “sözünü hatırlamıştır.

Allâh Teâlâ:

تُحِبُّونَ مِمَّا تُنْفِقُوا حَتَّى الْبَرِّ تَنَالُوا لَنْ

«Sevdiğiniz şeylerden infâk etmedikçe birre (hayrın kemâline) eremezsiniz...» (Âl-i İmrân, 92) buyuruyor. İşte benim en sevdiğim malım şu devemdir, (âhirette karşıma çıkması için) onu kendimden önce gönderiyor (sadaka olarak veriyor)um.” (Ebû Nuaym, Hilye, I, 163)

MAVİ PELERİN

- Mayıs 12, 2018

Gökyüzü çarşafına bürünmüştü... Siyaha çalmıştı masmavi umutlar. Ruhu çokça alacalı bir genç, bunun gibi karanlık gecelerde aralardı kapısını düşlere. İzlediği hiç bir filmde, okuduğu hiçbir kitapta rastlamamıştı daha önce böylelerine. Ve hiçbir şarkının hissettirememişti benliğinin kuytu köşelerinde çalan o melodinin ahengini... Yine öyle yapacaktı. Fakat bu sefer uzaktan görmek istemiyordu. Kapıda karşılayacaktı hayallerini. Minicik kalbindeki kocaman duygularından örülmüş bir pelerini taktı sırtına. Artık kimseler engel olamazdı rüyalarına kavuşmasına. Derin bir nefes aldı, kapattı gözlerini, usul adımlarla yaklaştı onu bambaşka bir dünyaya götürecek geçit'e.



Bir adım daha atacaktı ve son bulacaktı kalbine batan acılar. Zulüm sona erecekti, ölmeyecekti minik çocuklar. Neşeyle koşuşturacaklardı etrafta. Sinelerine sinmiş cennet kokusunu kiskanacaktı bütün çiçekler.

Hep gülecekti güneşten bile aydınlık çehreleri. Ama hiç ölmeyeceklerdi. Onları üşütemeyecekti savaşın soğuk yüzü. Hem o peleriniyle ısıtırdı ki çocukları. Düşleri bir bir gerçek olacaktı sonra, dokunabilecekti artık bulutlara. Kim bilir? Belki bir uçurtmanın omzunda erişecekti göklere ya da ayakları yerden kesilecekti kuşlar misali. Nasıl olacağını bilmiyordu ama olacaktı işte. Çünkü o dünya gencin hayalleriyle inşa edilmişti... Daha da düşünmeden geçiverdi karşı tarafa. Gözlerini açtığında gerçekten işinde usta olan şairlerin kaleminden dökülmüş o ince işlemeli yazıların dahi tasvir edemeyeceği derecede muazzam bir manzara karşıladı onu.

Öyle bir diyardı ki burası, buram buram umut kokuyordu dört bir yanı. Şelalelerden kayıyordu dünyanın en parlak yıldızları. Papatyalar yağıyordu yağmur yerine semadan. Çiçekli sarmaşıklarını iki beyaz güvercinin havada tuttuğu minik bulut uçan bir salıncak oluvermişti. Şelaleden fırlayan yıldızlar genci kollarından tutup oturttu salıncağa. Şaşkınlık ve heyecan içinde tebessüm etti. Sarmaşıklara tutundu sıkı sıkı. Biraz ürkmüştü. Ne de olsa her gün bulutların üzerinde seyahat etmiyordu ki!

Acaba ne olacaktı şimdi? Sırada ne vardı? Kafasında binlerce soru işareti dans ederken bir yandan aşağıya bakıyordu çünkü bütün güzellikleri görmek istiyor bir tanesini bile kaçırmamaya çalışıyordu. Çokça yol aldıktan sonra yavaşlamaya başladı salıncak. Şekerlemelerle süslenmiş tren istasyonunun önünde duruverdi. Genci nazikçe yere bıraktı. Genç etrafına göz attığında 12 rengârenk balonun taşıdığı hediye paketine sarılmış kutular gördü. Daha dikkatli baktığında 2 tanesinde hediye yoktu. Geriye kalan 10 tanesinden birini almak istiyordu. Fakat hangisine uzatsa ellerini, yukarıya kaçırıyordu o balon... Bu durum onu üzmüştü. Onların içinde ne olduğunu gerçekten merak ediyordu. Tam bu sırada kendini yeniden havada buluverdi! Salıncak gittiği halde ne kaldırmıştı onu? Bir kuyruk ilişti gözlerine. Uçurtma kuyruğuydu bu tabi ya! Artık balonlardan birini yakalayabilirdi. Öyle de oldu. Balonu kaptığı anda çimenlere atıverdi uçurtma onu. Canı yanmamıştı, yastık gibi yumuşaktı çimenler. Hızlıca açtı kutunun paketini. 9 kitap hopladı kucağına içinden. Sevinçle tuttu onları ve trene doğru yürüdü. İçerisine girdiğinde cam kenarındaki koltuklardan birini seçerek oturdu. Kitapların sayfalarını karıştırmaya başladı. Tren hızla ilerliyordu. "Keşke bulutları izlerken kitap okumanın bir yolu olsa!" diye geçirdi içinden. O böyle düşünür düşünmez kitap sayfaları şeffaflaşır bulutları göstermeye başladı. Bu olay onun kalbini huzurla doldurdu... Artık hem kitap okuyabilecek, hem de gökleri seyredebilecekti! Derken tanıdık bir koku tıttı burnunda. Çay kokusuydu bu en sevdiği... Fincanın biri çay içiriyordu ona şimdi... "Allah'ım" dedi. "Keşke hep burada kalabilsem. Bu muhteşem dünyada..."

Esra Nur EROL

KURANI ANLAMAK



Fil hikâyesini bilirsiniz. Üç kör adama fili tanıtmak istemişler. Onları bir filin yanına bırakmışlar. "Bakin, bu bir fildir, inceleyin ne olduğunu anlatın bize" demişler. Bir süre inceledikten sonra körlerden birisi "Fil odun gibi bir şeydir." demiş, ikincisi "Fil süpürgeye benzer." üçüncüsü ise "Kocaman yaprak gibi bir hayvandır." demiş. Çünkü birincisi filin bacağına, ikincisi kuyruğunu, üçüncüsü de kulağını incelemiş. Kör bir kişi olmaktansa hepinizin çok kez düştüğü bir yanılıktır bu. Bir nesnenin, bir olayın ya da bir kişinin yalnızca bir yanını görüp tamamı hakkında

yargıya varırız. Özellikle Kur'an-ı Kerim'in bazı ayetlerini alarak öncesine ve sonrasına bakmaksızın hüküm çıkarılmaya çalışılmaktadır. Başta Bâtıniler olmak üzere, çok eski devirlerden beri, Kuran'ı amacından saptıran, kendi batıl fikir ve görüşlerine alet edenler de olagelmıştır. Ayrıca Kuran'ı gözden düşürmek, hakkında şüphe uyandırmak gayretiyle mülhidler /ateistler tarafından yapılan çalışmalar da her zaman mevcut olmuştur. Ayetleri bağlarından kopararak, ayetlerin anlamını tahrif ederek kendisi dine uymayıp kendisine dini uydurmak için, ayetlerin başını, bazen ortasını, bazen de sonunu alarak kendi görüşlerini desteklemeye "Ayet Cimbızlama ve Tahrif Teknikleri" denir.

Aslında dini metinlerin yorumu hassasiyet ve uzmanlık gerektiren bir konu olmasına rağmen günümüzde buna gereken önem verilmemekte, Kur'an ayetleri üzerinde gelişigüzel ve keyfi yorumlar yapılmaktadır. Örneğin terör örgütleri Tevbe suresi 5.ayetini "O haram aylar çıktı mı artık o müşrikleri nerede bulursanız öldürün, yakalayın, hapsedin ve bütün geçit başlarını tutun." alarak örgüte militan kazandırmak ve masum insanları öldürmeyi meşrulaştırmak için kullanıyorlar ve bunu Ali İmran 157. ayetinde geçen "Eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz Allah'ın bağışlaması ve rahmeti onların topladıkları dünyalıklardan daha hayırlıdır." ayetiyle de öldükleri zaman Allah'ın onlara mükafatlarını vereceklerini söylüyorlar. Hâlbuki Tevbe suresi 5.ayetinin devamında "Eğer tövbe ederler ve namazı kılıp zekatı da verirlerse kendilerini serbest bırakın. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcıdır ve çok merhamet edicidir." ve bir sonraki ayette ise "Eğer müşriklerden biri sana eman ile gelirse ona eman ver. Ta ki Allah'ın kelamını dinlesin. (Müslüman olmazsa) Sonra onu güven içinde bulunacağı bir yere ulaştır. Çünkü onlar bilmeyen bir kavimdir." diyerek devam ediyor. 5.ayeti yorumlamak için Tevbe suresini 1. ayetten itibaren okursak 5. ayetinde öldürülmeleri istenen müşriklerin, bütün müşrikler olmadığı, o dönemde antlaşma yapıp da anlaşmayı bozan savaş suçlusunu müşrikler olduğunu, 4.ayette de antlaşmayı bozmayanların ve müşriklerin aleyhine çalışmayan müşriklerin hariç tutulduğunu görürüz. Ve 6.ayette de belirtildiği üzere öldürülmesi gereken müşriklerden birinin eman (bir kimseye veya düşmana; söz işaret veya yazı ile mal ve can güvenliğinin emniyet altında olduğunu bildirme) isterse ona eman verileceği Müslüman olmazsa da kendisini güvenli bir yere ulaştıracağını görüyoruz. Diğer bir örnek ise "Üstün olduğunuz halde barışa çağırmayın." Muhammed suresi 35. ayetidir. Aynı şekilde bu ayette de "İslam hoşgörü diniydi neden burada barışı yasaklıyor?" tarzında

söylemlere neden olmaktadır. Hâlbuki bu ayet ise İslamiyet'in ilk yıllarında Müslümanlar sayıca az olduklarından kendilerini zayıf görüyor, hatta bazen savaşa karşı gönülsüz davranıp düşmanlara karşı eziklik hissediyor ve bir an önce barışın olmasını istiyordu. İşte söz konusu ayette de bu kişilerin kalplerini güçlendirme ve zillet içinde zaaf göstermemesi, düşmana boyun eğmemeleri için onları cesaretlendirme adına savaşa teşvik etmeye yönelik tavsiyeler yer almaktadır. Ancak bu ve benzeri ayetler cimbızlanarak hangi olaya geldiğine bakılmadan alınıp yorumlanmakta din, siyaset ve teröre alet edilmektedir. Kur'an-ı

“Andolsun Biz Kur'an'ı
zıkr (öğüt alıp düşünmek) için
kolaylaştırdık.
Fakat öğüt alıp,
düşünen var mı?”

Kerim'in bir kısım ayet ve sureleri meydana gelen bazı olaylar veya sorulan suallere cevap olmak üzere indirilmiştir. Bunun için fil hikâyesinde de olduğu gibi bir bölüme bakıp tamamı hakkında yorum yapmak ne kadar yanlış ise bu Kur'an-ı Kerim içinde geçerlidir. Bir ayet üzerinde yorum yapılacakken o dönem şartlarını da göz önünde bulundurularak önceki ve sonraki ayetlerine bakılarak yanıtlanılan bir soruya cevap olarak mı gelmiş ya da bir olay üzerine mi indirilmiş gibi durumları da göz

önünde bulundurularak yorumlanmalıdır. Ayrıca son dönemlerde özellikle dünyada internet kullanımının yaygınlaşmasından sonra misyoner teşkilatlarının kurdukları internet sitelerinde Kuran'ın bazı ayetlerini kendi hedeflerine hizmet edecek tarzda ele aldıkları gözlemlenmektedir. Fakat ilk söylediğim cimbızlama ayet yanlışlığı ve bunun gibi olayların asıl sebebi ise Kur'an-ı Kerim'i Arapça okuyup anlamına, bize neler söylediğine bakmamakla ilgilidir. Kur'an-ı Kerim'i Arapça okumak gerekir fakat Allah-u Teâlâ bu konuda kullarına şöyle seslenmektedir: "Bu Kuran çok mübarek bir kitaptır. Onu sana indirdi ki ayetlerini düşünsünler akliselim sahipleri öğüt alsınlar. Bu ayetten de yola çıkarak Kur'an-ı Kerim'i Arapça okumanın yetmeyeceğini onu düşünüp anlamak için mealine bakmamız gerektiği sonucu çıkar. Hâlbuki günümüzde bu çok yanlış anlaşılmıştır. Günümüzde Kur'an-ı Kerim ölümler sevap kazandırmak, anlamını bilmeden ezbere okumak veya da duvarlarda süs niyetiyle kullanılmaktadır. Son olarak İstiklal Şairimiz bu konuda şöyle demiştir: "İbret alınmaz her gün okuruz ezbere de /Bir ibret aranmaz mı ayetlerde/Ya okur geçeriz bir ölünün toprağına /Ya açar bakarız nazmı celilin yaprağına/İnmemiştir hele Kuran bunu hakkıyla bilin./Ne duvarlara asılmak ne de el sürmek için.

“Düşünesiniz diye Allah size ayetlerini böyle açıklamaktadır.” Bakara/242

“Andolsun ki Kur'an-ı düşünölsün diye kolaylaştırdık. Düşünecek yok mu?” Kamer/17

“İnsanlara indirdiklerimizi kendilerine açıklaman için ve (ola ki üzerinde) düşünörlere diye sana da uyarıcı kitabı indirdik.” Nahl/44

Sümeyye ARSLAN

DUA

Ey kadir olan Allah'ım!
Âlimlerimize mesuliyet...
Halkımıza ilim...
Dindarlarımıza din...
Müminlerimize aydınlık...
Aydınlarımıza iman...
Tutucularımıza kavrayış...
Kavramışlarımıza tutuculuk...
Kadınlarımıza bilinç...
Erkeklerimize şeref...
Yaşlılarımıza bilgi...
Gençlerimize asalet...
Öğretmenlerimize inanç...
Öğrencilerimize inanç...
Uyuyanlarımıza uyanıklık...
Uyanıklarımıza irade...
Muhafazakârlarımıza hareket...
Suskunlarımıza feryat...
Yazarlarımıza güvenirlilik...
Sanatçılarımıza dert...
Şairlerimize şuur...
Araştırmacılarımıza hedef...
Tebliğlerimize gerçek...
Kıskançlarımıza şifa...
Bencillerimize insaf...
Sevenlerimize edep...
Mezheplerimize vahdet...
Halkımıza kendini bilme...
Tüm milletimize samimiyet, himmet,
özveri...
Kurtuluşa yaraşırılık ve izzet bağışla."

Ali ŞERİATİ

ALİ ŞERİATİDEN SEÇMELER

"Senin İsmail'in kimdir? Veya nedir? Makamın mı? Onurun mu? Mevkiin mi? Statün mü? Mesleğin mi? Paran mı? Evin mi? Bağın mı? Otomobilin mi? Ailen mi? İlmin mi? Rütben mi? Sanat ve maharetin mi? Ruhaniyetin mi? Âlimliğin mi? Elbisen mi? Adın mı? Nâmın mı? Şöhretin mi? Ruhun mu? Gençliğin mi? Güzelliğin mi...? Ben nereden bileyim? Bunu sen kendin bilirsın. Her ne ve kim ise onu sen kendin manaya getirmeli ve kurban için seçmelisin. Ben sadece onun alâmetlerini sana söyleyebilirim. Seni iman yolunda zayıflatan, "gitmekte" olan seni "kalmaya" çağıran, seni "sorumluluk" yolunda şüpheye düşüren, seni kendine bağlayan ve alıkoyan, gönül bağlılığı, mesaj, işitmene, hakikati, itiraf etmene izin vermeyen, seni firara çağıran, seni maslahatçı izah ve yorumlara sürükleyen ve aşkı, seni kör eden her şey... İbrahim'sin ve İsmail'i zaafın seni İblis'in oyuncağı haline getirebilir. Hayatında, şeref, saygınlık, iftihar ve faziletin doruklarında bir tek şey vardır ki onu elde etmek için zirveden inebilir onu kaybetmemek için bütün İbrahim'i kazanımlarını yitirebilirsin: O, İsmail'indir. İsmail'inin, bir şahıs veya bir şey olması mümkündür; bir durum, bir konum, bir zaaf noktası, olması imkân dâhilindedir!"

"Her yerde olan fakirlik açlık ya da açıklık değildir. Fakirlik para ve altına sahip olamama da değildir. Fakirlik, sahafta satılmamış bir kitabın üzerindeki tozdur. Fakirlik, kağıt imha makinasında, gazete parçalayan bir bıçaktır. Fakirlik, arabanın camından dışarıya atılmış muz kabuğudur. Fakirlik yemeksiz geçirilen bir gece değildir, fakirlik "düşünmeden" geçirilen bir gecedir."

"Tribünden gelen sesler süren savaşlardaki mazlunun sesini kısıyorsa futbol afyondur!"

"Şimdiki köleler taksitle yaşayıp borçlu ölüyor."

"Okuyun. Zira mürekkebin akmadığı yerde kan akıyor!"

Sena Nur BEZGİN

VERMEK ÖZGÜRLÜKTÜR.

Eğer tadını bilerseniz
ekmeği paylaşmak
ekmekten daha lezzetlidir.

Neçip Fazıl



VERMEK, PAYLAŞMAK İNSANI ÖZGÜRLEŞTİRİR.

PROF.DR. MUSTAFA GÜLER RÖPORTAJI (TARİHÇİ)



1969 yılında Kütahya’da doğdu. 1991 yılında Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesinden mezun oldu. 1999 yılında aynı üniversitenin İslam Tarihi ve Sanatları Anabilim Dalı’nda XVI.-XVII. Yüzyıllarda Osmanlı Devleti’nde Haremeyn Vakıfları konulu teziyle doktor, 2002 yılında Yardımcı Doçent, 2008 yılında Osmanlı Medeniyeti ve Müesseseleri Tarihi alanında Doçent, 2014 yılında aynı alandan Profesör unvanı aldı. Halen Afyon Kocatepe Üniversitesi Fen-edebiyat Fakültesi Osmanlı Medeniyeti ve Müesseseleri Tarihi anabilim dalında görevini sürdürmektedir. Çalışmalarını ağırlıklı olarak Osmanlı Devleti’nin mukaddes şehirlere (Mekke-Medine-Kudüs) olan hizmetleri, Haccın idaresi ve Osmanlı Vakıf Sistemi üzerine sürdüren Güler’in yayınlanmış 4 kitabı, çok sayıda makalesi, yurt dışında ve yurt içinde sunulmuş tebliğleri bulunmaktadır. İyi derecede Arapça ve İngilizce bilen Mustafa Güler evli ve üç çocuk babasıdır.

1) Neden tarih bilimini seçtiniz?

-Tarih toplumların hafızasıdır ama sadece hafızası olmakla kalmaz bize bugünümüzü anlamak, geleceğimizi planlamak ile ilgili çok ciddi bir bilgi birikimi sunar. Tarihi seçmemdeki temel amillerden bir tanesi zihnimin beni bu alanda daha başarılı olacağıma yönlendirmesi bir diğeri de biraz daha okuma ve çalışma yaptıktan sonra az önce söylediğim gibi bugünü anlamak, geleceği planlamak için geçmişten istifade etme gerekliliği çalışmalarımı tarihe yönlendirmeme sebep olmuştur.

2) Tarih bilimi size neler kazandırdı? Hayatınıza etkileri nelerdir?

- Tarih bilimi bana olayların arka planına bakma özelliği kazandırdı. Bir olay ile ilgili karar verirken tarih biliminin bize öğrettiği metodoloji ile görüldüğü gibi değil arka planında mutlaka bir şeylerin olacağını belirten bir hayat tarzı kazandırdı.

3) Çalışmalarınızda nelere dikkat edersiniz?

-Çalışmalarımda dikkat ettiğim en önemli hususiyet yapmak istediğim işi planlayıp ona göre o işi yaptığım sürede her gün devamlı tekrar ederek çalışmaktır. Bu metodu üniversite öğrencilik yıllarımdan beri uygulam.

4) Gençlerin tarihe bakış açısını nasıl buluyorsunuz?

-Gençlerin tarih bilimine bakışında ne yazık ki sıkıntılı durum var. Sıkıntılı durum şu, insanlar tarihi ezberlenecek bir alan olarak görüyor biz gerek liselerde gerekse üniversitelerde öğrencilerle konuştuğumuzda benim ezberim iyi değil o yüzden tarihi sevmiyorum veya benim ezber kabiliyetim iyi o yüzden tarihi seviyorum diyorlar. Hâlbuki ezber noktasından ele alırsak ezberlenmesi en zor olan bilgi birikimi tarihtir çünkü o kadar çok hadise o kadar çok toplum var ki bu toplumların tarihinin tamamını ezberlemek mümkün olmadığı için tarihe şöyle yaklaşılması önemlidir: bu bizim geçmişimiz özellikle sosyal hayatta bir devamlılık olduğu için aslında bugünü anlayan geçmiş de anlar.

5) Aslında biraz da bahsettiniz ama bilimle özellikle tarih bilimiyle uğraşmak isteyen gençlere tavsiyeleriniz nelerdir?

-Bu konudaki en önemli tavsiyemiz, dil becerilerini geliştirmek için kendi klasiklerimiz olan romanları okumaları, daha sonrasında geçmişte kullandığımız alfabeyi başka bir dil olarak görmeyip ona Türkçenin başka bir alfabeyle yazılması olarak yaklaşıp Osmanlıcılarını geliştirerek kullandığımız kaynakları rahatça okumalarını tavsiye ediyorum.

6) Teknolojik gelişmelerin bilime katkısı hakkında ne söylersiniz?

-Teknoloji bilimi destekleyen en önemli hususlardandır. Bu tarih alanında da böyle diğer alanlarda da böyledir. Mesela daha önce elle yazılan kitaplar matbaanın yaygınlaşmasıyla daha çok kişiye ulaşan bir metodolojiye bürünmüştür. Bugün teknoloji evet baş döndürücü bir şekilde ilerliyor bu en fazla bilimin öğrenilmesi ve bilimin yayılması, bizim için de bilime daha rahat ulaşma gibi bir sonuç meydana getirdi. Dolayısıyla teknoloji bilimin ayrılmaz unsurlarından birisi olmuştur.

7) Bu konuyla alakalı yaşça daha büyük insanlarda gençlerin teknolojiyi doğru kullanmadıkları ya da kullanamadıklarına dair düşünceler var. Sizce de öyle mi?

-Gençler teknolojiyi iyi kullanıyorlar çok hızlı kullanıyorlar ama doğru kullanamıyorlar. Daha doğrusu ben daima gençlere şunu söylüyorum, teknolojiyi kullanın teknolojiye kendinizi kullandırtmayın. Teknoloji alanı evet kolay bir alan, rahat bir alan, çekici bir alan ama aynı zamanda da mahkûm edici bir alan gençlerin kendilerini buna mahkûm etmeden geliştirmek için teknolojiyi fırsat olarak görmelerini tavsiye ediyorum. Örneğin sosyal medya ya da dijital içerikli oyunlar çok çekiciliği olan ama bir neticesi olmayan, fayda vermeyen kullanım alanları. Bunların dışında teknolojiyle uğraşmak isteniyorsa şöyle denmeli; bir makale okuyacağım, bir projenin detayını inceleyeceğim. Bu konuda TÜBİTAK her yıl başarılı projeleri sayfasında paylaşıyor bu projelerin detayı incelenip örnek alınabilir. Ama ne yazık ki gençlere ellerine telefon aldıklarında ya karşıdaki arkadaşıyla konuşmayı ya oyun oynamayı ya da sosyal medyada birilerinin yazdığına takılıyorlar. Bu teknoloji bağımlılığıdır maalesef teknoloji kullanımı değil.

8) TÜBİTAK bilim fuarları, Erasmus projeleri gibi gençleri bilime teşvik eden çalışmalar hakkında ne düşünüyorsunuz?

-Bu çalışmalar gençlerinin derslerinin dışında veya derslerinin yanında hem dünyayı tanımaları hem işbirliği yapabilmeleri hem yaptıklarını insanlara sunabilmeleri çok önemli rol oynar ve daha fazla teşvik edilmesi gereken alanlardandır. Bugün modern eğitim öğrenmek kadar uygulamayı uygulamak kadar da uyguladığını takdim etmeyi gerektiriyor. Bu bakımdan sizin okulunuzda da yapılan Geleneksel Oyunlar Projesi güzel bir örnek olarak benim hafızamda kalmıştır.

9) Gençlere önerebileceğiniz kitaplar nelerdir?

-Ben özellikle imam hatip lisesi öğrencilerine peygamber efendimizin hayatına dair ciddi eserler okumalarını tavsiye ediyorum. Bu anlamda seviyelerine uygun Necip Fazıl'ın "Çöle İnen Nur"u hem edebi hem de Türkçenin dil inceliklerini esas alarak yazılan kitaplardan olması sebebiyle öneririm.

10) Son olarak gençlere bir tavsiyeniz var mıdır?

-Boş zaman kaybettiğimiz en önemli değerlerimizdendir ve bugün elimizde bulunan boş zaman yarın hiçbir zaman elimize geçmeyecek çok kıymetli bir hazinedir o yüzden bugün harcayacakları boş zaman yarın ellerinde bulunmayan dar zaman olarak çıkacaktır. Bugün boş zamanlarını değerlendirerek elde ettikleri bilgiler yarın karşılıklarına iki üç kat verimli bilgiler olarak çıkacaktır.

ÖZGÜR DÜŞÜNCE VE BİLİM

Özgür düşünce konusu ilk çağlardan bu yana bilimle bağdaştırılır. Bu bağdaşma akıl ve bilim çerçevesinde ancak düşündüğünü özgürce ifade edebilen toplumlarda gelişir. Bilime ve bilim insanlarına yapılan her kısıtlama da bu durumun gerçekliğini görürüz. Bilim nasıl ki yalnızca kişinin kendini hürce ifade edebildiği, fikirlerini söylemekten çekinmediği ortamlarda ilerleyebiliyorsa özgür düşüncenin gelişimi için de demokratik bir ortam sağlanmalıdır. Eğer bilim ve fikir özgürlüğü belli zümrelerin, şahısların eline bırakılırsa gelişmenin düşünce yapısında olmayacağı açıktır. Dogmatik ve sabit fikirli yöneticilerin başta olduğu devletlerde daima özgür düşünce bastırılmış, filizlenmesi ve gelişmesi her anlamda engellenmiştir. Tıpkı



yüzyıllar önce Galileo nasıl bilimin karşısında kiliseyi bulduysa, Bruno'nun fikirleri nasıl skolâstik düşünce engeline çarptıysa, Freud'un eserleri Naziler tarafından nasıl yakıldıysa bugün fikir hürriyetinin olmadığı bir toplumda aynı durumlar yaşanabilir ve yaşanmaktadır. Bilim sadece batı dünyasında değil tüm dünya devletlerinde dinin, skolâstik fikirlerin ve gerici bir takım insanların tehdidi haline gelmiş ve bu kesimler tarafından engellenmiştir. Aynı şekilde doğuda medrese eğitiminde pozitif bilimlerin kaldırılması, rasathanelerin ilginç sebeplerle ulema tarafından

kapattırılması bilimin kısıtlanmasına örnektir. Liderler kendi çıkarları yerine toplumun kültür ve bilgi seviyesini düşünseler özgür düşünce ortamı sağlanabilir. Eleştirilecek olan yalnız devlet değil aynı zamanda toplumdur. Çünkü mahalle baskısı denilen kavramın bu derece etkin oluşu özgür düşünce namına bir şey bırakmamaktadır. Birey ne zaman fikirlerini söylerken tereddüt etmeyip söylediklerinden, düşündüklerinden, okuduklarından, görünüşünden etiket yemeyeceğinden emin olursa o zaman fikir hürriyeti ideali gerçekleşebilir. Fazla uzağa gitmeye gerek yok. Ülkede yasaklı kitapların olduğu dönemler

çokta eski değil. Eğer devlet düşündüklerimize ve düşüneceklerimize, okuyacaklarımıza yani fikirlerimize müdahale ederse böyle bir ortamda özgür düşünebilen bireylerden söz edilemez. Sonuç olarak ne toplum tarafından ne devlet tarafından fikirler kafeslenmezse bilim adına güzel gelişmelerden bahsedebileceğiz. Bunun doğruluğunu bize yüzyıllar önce yaşamış İyonyalılar gösteriyor. Öyle ki fikir özgürlüğü olduğu için bilim ve felsefenin gelişimi hızla artmış. Benzer örnekler Doğu medeniyetlerinde de mevcut. Mesela Halife Memun Bağdat'ta bir gözlemevi kurmuş ve astronomiye büyük katkılar sağlamıştır. Bağdat'ta kurulan Beyt'ül Hikme ismiyle açılan bilim merkezleri de Doğu dünyasında fikir hürriyetinin sağlandığına ve bilimin geliştiğine en güzel örnektir. Biz ne yazık ki İstanbul'da kapatılan Güzel Sanatlar Fakültesi haberlerini görüyoruz. Bu demek oluyor ki çağlar öncesinde yaşayan İyonyalılar kadar, Doğunun bilimde ilerlemiş toplumlarından Abbasiler kadar fikir özgürlüğüne sahip değiliz. Hala bu çağda! Ne zaman bireylerin fikir dünyalarına set çekilmez o zaman bilimin ilerlemesi kaçınılmaz olur. Fikri hür günlere!





“En büyük mutluluk, özgür düşünceli olmaktır.”

İNSANLIĞIN İMTİHANI YETİMLER



Genel olarak insan nimet içindeyken o nimetin kıymetini tam anlamıyla bilemez. Sahip olduğumuz nimet, elimizden giderse eğer; işte o zaman anlarınız kıymetini. Ama iş işten geçer. Her anında yanında babasının desteğini görmüş, hep baba şefkatiyle büyümüş kimi insanlar yetimleri anlamakta zorluk çekebilir. Hastalandığı zaman yanı başında kimsesi olmayan, okulda arkadaşları arasında babasından bahsedemeyen, hayatının en anlamlı günlerinde hep baba boşluğuyla burukluk yaşayan bir yetimi anlamak; ancak onun penceresinden hayata bakmakla mümkün olur. Her zaman kendimizi yetimlerin yerine koymalıyız. Çünkü

onlar bu toplumun birer parçasıdır.

Unutmamamız gereken bir şey vardır ki; Peygamber Efendimiz (s.a.v) de yetim büyümüştü. Allah Rasulü (s.a.v) bu hususla kendisiyle aynı kaderi paylaşan diğer yetimleri her zaman korumuş, bizlere de sahip çıkmamız gerektiğini vurgulamıştır: “Bir kimse sırf Allah rızası için bir yetimin başını okşarsa elinin dokunduğu her saç teline karşılık ona sevap vardır.” Kur’an-ı Kerim’de ve Sünnette yetimlere hoş ve nazik davranılması yönündeki işaretleri yetimlerin acılarının hafifletilmesine yönelik telkinlerdir.

İnsanın hayatında en çok güvendiği kişi babasıdır. Baba varlığıyla ne kadar güven veriyorsa yokluğuyla da bir o kadar boşluğa sevk edebilir. Babasız hayata tutunmaya çalışan çocuklara, toplum yeteri kadar destek vermezse o çocukların ruhen ve bedenen sağlıklı bireylerin yetişebilmeleri oldukça zorlaşır. Bir çocuğun ihtiyaçlarının karşılanmasında bence en önemli şey eğitim ihtiyaçlarının karşılanmasıdır. Kimi kimsesi olmayan ve eğitimsiz kişilerin kötülöklere karşı koyması çok zordur. Kötölöğe karşı koyamayacağı gibi kötölöklere bir parçası olmasından da korkulur.

Babasını kaybetmiş bir çocuk, babasının örnek davranışlarını görerek öğrenmekten mahrum kalmıştır. Bu açıdan baktığımızda, yürek yakan bir husus ise babanın ilgi ve ahlakından mahrum olarak büyüyen çocuklardır. Bu çocuklar aslen yetim değillerse de hükmen yetim gibi yetişmektedir.

Suçla karışmış insanların büyük bir kısmı; çocukluk evresinde şefkatten, merhametten, sıcak bir aile ortamından mahrum kalmış ve ilgisizlik yüzünden yalnızlığa itilmiş kişilerden oluşmaktadır. İçinde bulunduğu toplum tarafından dışlanan yetim o topluma kin besler. Hatta intikam alma girişiminde bile bulunabilir.

Peygamber Efendimiz (s.a.v) yetimlerin dışlanmaması gerektiğini her fırsatta belirtmiştir: **“Kendi yetimini veya başkasına ait bir yetimi himaye eden kimseyle cennette şöyle yan yana bulunacağız.”** diyerek işaret parmağıyla orta parmağını göstermiştir. Yetimi koruyup kollamak hem bu dünyada hem ahirette bizi erdemli birer insan yapacaktır.

Hepimiz biliyoruz ki kul hakkı yemek büyük günahdır ve tövbesinin kabulü için hakkı yenen kulun affı gereklidir. Yetim malı ise kul hakları içerisinde en hassas konumdur. Allah, Nisa Suresi 2. Ayette şöyle buyurmuştur: **“Yetimlere mallarını verin murdar olanla temiz olan değıştirmeyin. Onların mallarını mallarınıza katarak yemeyin. Çünkü bu, büyük bir suçtur.”**

İslam dininin önem verdiği yetimleri koruyup kollamak insanlığa yakışan üstün bir davranıştır. Bize düşen görev; yetimlerin maddi-manevi haklarını korumak ve onların her zaman destekçisi olmaktır.

Gül Betül TÜRKMEN

VATAN UĞRUNA

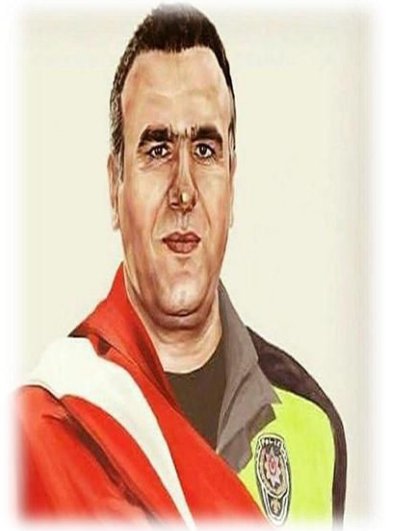
Vav misali kıvrılmış gökyüzü
Sancağımın hilali ve yıldızı
Teninde dolanan son damla kanı
Cihanı inleyen Fatih'in bahadırı.

And içmiş düşmana kan kusturmayı
Allah'ın yiğit Hamza'sı
Feryat eden ananın duası
Resul'ün korkusuz Ömer Bin Hattab'ı.

İmanımız uğruna yuva yapmışız dağı
Ne hain, ne düşman sanmasın kandığımızı
Zamanı gelince alacağız şehitlerimizin kanını
Eğmeyeceğiz düşmana karşı kılıcımızı.

Yaralarımızı saracak askerlerimizin kutlu cihanı
Taşımız toprağımızı kılacağız inşallah hayırlı
İnleyerek şeytanın iki yüzlü arkadaşı
Nutku tutulacak o an kanı.

Dağ, taş, toprak haykırarak yaradanın adını
Allah'ın adı kaplayacak tüm cihanı
Layığıyla göreceğiz inşallah o anı
İslanacak yer, gök şehitlerimizin kanıyla
lakin vermeyeceğiz onlara bu vatani.



BELEDİYE BAŞKANIMIZLA RÖPORTAJIMIZ



Okulumuz öğrencilerinden HAYRUNNİSA GELİŞGEN ve SÜREYYA TÜRKKAN'IN, Belediye Başkanımızla yaptıkları röportajı.

Dergimizin okurları için kendinizi tanıtır mısınız?



İsmim Mehmet Zeybek 1954 yılında Afyonkarahisar'da doğdum. İlköğrenimimi merkez Çayırbağ beldesinde bitirdim. 1967 yılında girdiğim Afyon İmam Hatip Lisesi'nden 1973-1974 eğitim öğretim döneminde mezun oldum. Üniversiteye girişte meslek liselerinin önü tıkalı olduğundan dolayı 1975 yılında fark derslerini verip Afyon Lisesi'ni de tamamladım. 1976 yılında girdiğim üniversite sınavında Erzurum Atatürk Üniversitesi İslami İlimler Fakültesi'ni kazandım. 1981 yılında üniversiteden mezun oldum. İhtilalden dolayı atamaların yasak olduğu bu dönemde Gölcük Deniz Kuvvetleri'nde yedek subay olarak askerliğimi yaptım. Lise ve üniversite yıllarımda Milli Türk Talebe Birliği üyesi olarak çalıştım.

Siyasi hayatıma Refah Partisi il yönetim kurulu üyesi olarak başladım. Sırasıyla Fazilet Partisi'nde kurucu il yönetim kurulu üyeliği, 1999 yerel seçimlerinde il başkanlığı görevinde yer aldım. Sonrasında AK Parti il kurucu üyeliği, siyasi ve hukuki işlerden sorumlu il başkan yardımcılığı, il teşkilat başkanı olarak görev yaptım ve Ak Parti ile siyasi hayatıma devam ettim.

Neden belediye başkanı olmak istediniz?

Çok güzel bir soru. Sizler de biliyorsunuz bizim inancımızda bir göreve ısrarla talip olmak uygun değildir. Ben talip olmadım. Sayın Cumhurbaşkanımız bu görev için beni uygun görmüş, aday olmamı istedi. Ben de seçimlere girdim ve kazandım. Yani ben belediye başkanlığı aday adaylığına müracaat etmedim. Ak Parti Genel Merkez tarafından uygun görüldü, görev bize tevdi edildi. Ben de görev istenmez verilir anlayışı gereği verilen görevi hakkıyla yerine getirmeye gayret sarf ediyorum.

Belediyecilik anlayışınız nedir?



Her ne kadar başaramasam da Hz. Ömer'in hilafetinde izlediği yolu takip etmeye gayret sarf ediyoruz. Yani güçlünün değil de haklının hakkını vermenin gayretindeyiz. Garibin, fukaranın, yetimin, öksüzün hakkını korumak benim birinci şiarım.

Sizin belediye başkanlığınızda diğerlerinden farklı olacak dediğiniz bir şey var mı?

Biraz önce de bahsettiğim gibi önceliğim kul hakkını gözetmek ve mümkün mertebe devlet malını öncelikli tutmak.

Sizce bir siyasetçide olması gereken en önemli özellik nedir?

En önemli özelliği dürüst olması, asla ve asla yalan söylememesi. Mustafa Yazgan'ın bir kitabında geçen şu sözü çok hoşuma gider: "Siyasetçiyle politikacı arasındaki fark siyah iplik ve beyaz iplik arasındaki fark gibidir. Politikacı yalan söyler, halkını aldatır, devlet malına zarar verir, kul hakkı gözetmez. Siyaset ise peygamber mesleğidir." diyor. Siyasetteki birinci önceliğim mümkün mertebe sünnetullahı uyarak dürüst davranabilmek, halkı aldatmamak ve yapabileceğim sözler vermek.

"Keşke siyasette olmasaydım" dediğiniz oldu mu?

Hayır, hiçbir zaman olmadı. İyi ki olmuşum dedim. Siyasette düzgün insanlar kenarda durduğu zaman meydan farklı insanların eline geçiyor. Bunun için siyasette düzgün insanlar mutlaka olması gerekir.

Afyonkarahisar'ın en önemli eksiğini ne olarak görüyorsunuz?

Öncelikle şehir dışından gelen insanların Afyon hakkındaki yorumları hep olumlu yönde oluyor. Orta halli bir memurun hayatını çok rahat bir şekilde idame ettirebileceği bir şehir olarak tasavvur ediliyor. Hatta dün Milli Olimpiyat Komitesi buradaydı. Onların da yorumu "Biz Afyon'u bu şekilde bilmiyorduk, Afyon gerçekten çok güzel bir şehirmiş." şeklinde oldu. Ancak sıkıntılarımız elbette var. Trafik ve hava kirliliği Afyonun en önemli sorunudur. İşsizlik Afyon'da yok denecek kadar az, işsizlik değil sadece iş beğenmeme sorunumuz var.

Afyonkarahisar'ın en sevdiğiniz tarafı nedir?

İnsanlarının samimiyeti. Yardımlaşmanın önemini ve değerini kavramış bir toplum yapısına sahibiz. Ülkemizin değerlerini yansıtabilen ender illerden biriyiz.

BİR DÜNYA RESMİ

Senden bir dünya resmi çizmeni istiyorum Umut

-Hangi renkleri kullanmalıyım öğretmenim?

-Nasıl bir dünya hayal ediyorsan öyle çizmelisin neyi nasıl istiyorsan ..

Umut düşünmeye başlar.

Nasıl bir dünya isterim. Kafasından binbir türlü fikir geçer deniz kenarına oturur ve kendi kendine konuşmaya başlar.

Sevgi isterim öğretmenim.

Vicdan isterim öğretmenim

Barış isterim, temiz kalpler, iyi insanlar. Gelecek isterim. Eşitlik isterim adalet isterim hak isterim yine yine yeniden vicdan isterim öğretmenim

Edep isterim öğretmenim saygı isterim..

Okuyan,düşünen, fedakar insanlar isterim öğretmenim

Hmm başka başka ne isterimm..

Gülen yüzler isterim Dürüstlük isterim...

Ama en çok dünyama çocuk çizeceğim öğretmenim ağlamayan çocuklar çizeceğim mutlu çizeceğim böyle ağızları sanki kulaklarında olacak ..

Anneler tüm çocukları evlatları gibi görececek.

Haaa birde anneleri ve babalarında yanlarına çizeceğim öğretmenim yalnız kalmasınlar.

Aç kalmasınlar. Aslında geleceği çizmiş olacağım güzel yarınlar onlar değil midir öğretmenim?

Hayır öğretmenim hayır.

Kırmızı renk istemem korkuyorum görünce çok ağlıyorum. Kan geliyor aklıma silahlar bombalar masum insanlar vahşet geliyor aklıma. Açlıktan ölen çocuklar yetim çocuklar öksüz çocuklar geliyor. Birde ne çizmeyeceğim biliyor musun öğretmenim elma çizmeyeceğim elma deyince aklıma elma kokusunu duyunca sokaklara doluşup ölen insanlar geliyor ağlıyorum sonra çok ağlıyorum

Bilmiyorum öğretmenim böyle bir dünya çizebilir miyim boya kalemlerim yeter mi bilmem çizerken ellerim çok yorulur mu onu da bilmem ama uğraşacağım öğretmenim elim de yorulsa kalemim de bitse pes etmeyeceğim çizeceğim öğretmenim..

Keziban ERKOL



SENSİN

Hakk'ın habibi, nebiler serveri...
Gönülleri nurlandıran kandilsin!
En güzel örnek, hidayet rehberi
Karanlıktan aydınlığa yol sensin!

Batılın kol gezdiği bir devirde,
Adın çağrıldı hem gökte hem yerde.
Bahar muştusu gibi sinelerde
Tomurcuklar(ı) çatlatan yel sensin!

İsmine ne çok yaraşır "El Emin"
Eşsiz kılındı ahlakın, edebin.
Hak buyurdu: "...rahmetenli'l âlemin"
En hayırlı, en hatırlı kul sensin!

Yetimdin, öksüzlük hüznü eklendi.
Yıldan yıla acıların köklendi.
Taşlara tutuldun, bağrın oklandı;
Zehirleri tatlandıran bal sensin!

Kalpleri fethettin tatlı dil ile.
Gül sundun taş atan zalime bile.
Nice yanık, şerha şerha gönüle
Abıhayat taşıyan Nil sensin!

Kibir, gurur yürekleri çöl eden;
Hiç ayrı tutmadın hür'ü köleden.
Takvadır buyurdun kulu kul eden.
Cehaletten çekip alan el sensin!

Açlıktan karnına taşlar sokundun,
Sen gariptin, gariplere yakındın.
Üstlerine gölge oldun, sakındın;
Mazlumların tutunduğu dal sensin!

Önüne serdiler köşkü, sarayı;
Terk etmedin inandığın davayı.
Verseniz de hem güneşi hem ayı...
Dönmem diyen hakikatli dil sensin!

Sen rahmet deryası, vefa pınarı...
Güzellik timsali, kulluk miyarı...
İnsanlığın ümidi, iftihar,

İlelebet solmayacak gül sensin!

Atay'ın gönlünde siyah lekeler...
Şefaatin diler, dili kekeler.
Hesap günü tutulunca yakalar
Ümmetine kanat sensin, kol sensin!

ÖĞRETMEN

Fethe çıkan akıncılar misali,
Okul yollarına düşer öğretmen!
Önündeki her zorluğu, engeli
İnançla, azimle aşar öğretmen!

Bazen kürsü, bazen tahta başında;
Ömrü geçer ilim, irfan peşinde.
Gülen gözlerinde, çatık kaşında
Sevgisinden izler taşır öğretmen!

Tembel, çalışkan tüm öğrencileri
Dizinin dermanı, gözünün ferî.
Vatana yâr olsun diye her biri
Gönülden gönüle koşar öğretmen!

İçinde fırtınalar kopsa bile
Derdini, hüznünü getirmez dile.
Kavuşmak için dikendeki güle
Acıyı bal eyler, içer öğretmen!

Şehirlerden üçra köylere kadar
Bu toprakta emeği, göz nuru var.
Beli bükülse saçına yağsa kar
İlmin ışığını saçar öğretmen!

Dürüst hâkimi, işçisi, memuru
Öğretmenin mutluluğu, gururu.
Her yitikte söner gözünün nuru,
O zaman kendinden kaçır öğretmen!

Sıcak bir tebessüm, candan bir selam
Yüreğini coşturur birkaç kelam.
Budur azığı, sevinci vesselam...
Sanki mutluluktan uçar öğretmen!

Abıhayata varmak, tek gayesi.
Sevgi, katığı; bilgi, sermayesi...
Bu yolda tükense de son nefesi
Başka gönüllerde yaşar öğretmen!

TEFEKKÜR NEDİR?

Tefekkür, kelime anlamı olarak günahlarını, yaratılanı ve kendini düşünmek, Allah'ın yarattığı şeylerden ibret almak anlamlarına gelir.

Kur'an-ı Kerimde iyiler övülürken buyruluyor ki:

“Onlar ayakta iken, otururken, yanları üstüne yatairken hep Allah'ı anarlar, göklerin ve yerin yaratılışını inceden inceye **DÜŞÜNÜRLER**. Ey Rabbimiz, sen bunları boşuna yaratmadın. Sen [boş, manasız şeyler yaratmaktan] münezzehsin. Bizi Cehennem azabından koru” derler. (A. İmran 191)



Hadis-i şeriflerde de buyruldu ki:

- Allahü Teâlâ'nın azameti, cennet ve cehennem hakkında bir an tefekkür, bir geceyi ihya etmekten iyidir.
- Tefekkür, ibadetin yarısıdır.
- Tefekkür gibi kıymetli ibadet yoktur.
- Biraz tefekkür, bir sene [nafile] ibadetten kıymetlidir.
- “Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardından gelişinde [uzayıp kısılmasında] akıl sahipleri için elbette ibret verici deliller var” [Ali-İmran 190.] âyeti varken nasıl ağlamayım? Bu âyeti okuyup da tefekkür etmeyene yazıklar olsun!

Âlimler diyor ki:

- Tefekkür, insanı bilgili eder. Bilgili olan da amel eder. (Vehb bin Münebbih)
- Tefekkür, iyilik ve kötülüğünü gösteren bir aynadır. (Fudayl bin İyad)
- Allahü Teâlâ'nın azametini düşünen insan, Ona isyan edemez. (Bişr-i Hafi)
- Tefekkür zekâyı açar. (İmam-ı Şafii)

Tefekkür, dört türlü olur:

- 1- Allahü Tealâ'nın mahlûklarındaki güzellik ve faydaları düşünmek, Ona inanıp O'nu sevmeye sebep olur.
- 2- O'nun vaat ettiği sevapları düşünmek, ibadet yapmaya sebep olur.
- 3- O'nun bildirdiği azapları düşünmek, ondan korkmaya, kötülük etmemeye, günahı kaçmaya sebep olur.
- 4- O'nun nimetlerine, ihsanlarına karşılık, nefesine uyararak günah işlediğini, gaflet içinde yaşadığını düşünmek, Allah'tan utanmaya sebep olur. Allahü Teala, yerlerde ve göklerde bulunan mahlûkları düşünerek ibret alanları sever.



Düşünmek anlamına gelen tefekkür hakkında Ebu'd-Derdâ şöyle buyuruyor: “Bir saat **TEFEKKÜR**; kırk gece nâfile ibâdetten üstündür.”

“Sana, şarap ve kumar hakkında soru sorarlar. De ki: Her ikisinde de büyük bir günah ve insanlar için birtakım faydalar vardır. Ancak her ikisinin de günahı faydasından daha büyüktür. Yine sana iyilik yolunda ne harcaacaklarını sorarlar. “İhtiyaç fazlasını” de. Allah size ayetleri böyle açıklar ki **DÜŞÜNESİNİZ.**” 2/ 219

ABDÜLHAMİD HAN



Abdülhamit Han benim gözümde merhametli, zeki, azimli, sabırlı, ince düşünceli, şüpheli, adaletli, ileri görüşlü ayrıca, vatan, millet, devlet ve İslami değerler için canını vermeye hazır son devrin son imparatorudur. Abdülhamit Han Peygamber efendimizi (s.a.v.) her bakımdan örnek alarak davranışları ve hayatıyla ahlak-ı asaleti temsil eden bir hakandır. Abdestsiz yere basmamış her davranışını evlatları saydığı milleti misal alacağından ve en önemlisi ahirette Allah'ın huzurunda her davranışından hesaba çekileceğinin bilincinde olduğundan dikkatle yapmıştır. O öyle bir sultandır ki döneminde zekice yaptığı siyasetiyle ünlü Alman imparatoru Bismarck, Abdülhamit Han'ın ince siyaseti ve zekâsından

şöyle bahseder: "Dünyada yüz gram akıl varsa bunun doksan gramı Sultan Abdülhamid'dedir." O zekâsının küçük bir ışığı Yıldız İstihbarat Teşkilatı'nı kurarak bize yansıtmıştır. Bu öyle bir teşkilattır ki dünyanın her köşesinde bulunan hafiyeleri sayesinde her ay saraya üç binden fazla rapor gelirdi. İşte artık daha iyi anlıyorum dedem Abdülhamit Han'ı ve yıkılacak olan koca çınarın kurtlar sofrasında otuz üç yıl nasıl dayandığını... Bazen soruyorum "Ey Türk Hakanı! Bu ne büyük merhamettir?" diye. Çünkü kendini öldürmeye çalışanları affetmek üstelik onlara hafiyelik görevi vermek büyük bir merhamet timsalidir. Yunan harbinden sonra bir bacağı sakat kalan gaziye kendi eliyle yaptığı bastonu bizzat kendisi vermiştir. Halkı rahat etsin diye yaptırdığı Hicaz demir yolu kutsal bölgeye yaklaşıncı gürültü azalsın, Ehl-i Beytin ve Peygamber efendimizin (s.a.v.) ruhaniyeti rahatsız olmasın diye rayların altına keçe döşettiren Sultan, bu nasıl inceliklidir?

Ona evhamlı diyorlar yalnız bilmiyorlar ki şüpheli ruhu sayesinde ömrü uzadı bu devletin. Misal şüpheleri sayesinde İngilizlerin sözde arkeolojik çalışma diye Musul civarında yaptıklarının asıl emellerinin orada petrol kuyusu açmak olduğunu öğrenmiş ve tedbirler almıştır. Abdülhamit Han aynı zamanda benim için ileri görüşlü bir siyasetçiydi de. Çünkü ileride bir Dünya savaşının çıkacağını düşünmüş ve Çanakkale'ye tabyalar yaptırmıştır. Nitekim Çanakkale zaferinin kazanılmasında bu tabyalar'da rol oynamıştır. İleride Filistin'de İsrail Devleti'nin kurulacağını anlamış ve kendisinden toprak istenince "Ben bir karış dahi olsa vatan toprağını satmam, dünya dolusu altın verseler Kudüs'ü satmam." diyerek kanla alınan toprağı para ile satmamıştır. O "Bir milletin hürriyete kavuşması için cehaletten kurtulması lazımdır." düşüncesi ile cahilliği milletinden uzaklaştırmak için sadece sözleriyle değil yaptıklarıyla da eğitime ehemmiyet vermiştir. Nitekim ondan önce 247 olan okul sayısını 9.347'ye çıkartarak bunu göstermiştir. O sadece kendi ülkesinde değil bağlantı kurabildiği diğer ülkelerde de eğitim için çaba göstermiştir. Misal Çin'in merkezi Pekin'de bir Hamidiye Üniversitesi kurmuştur. Onun için iki şey çok önemlidir: Din ve Fen! Öyle ki sultanlığının ilk on dört yılında basılan dört bin kitaptan iki yüz kadarı dinle ilgili olup bin civarında bilim ve fen ondan biraz daha fazla edebi kitap neşredilmiştir. O milletin menfaatlerini her daim kendi menfaatlerinin önünde tutan bir hünkârdı. Öyle ki onun halkı tarafından cenazesinde" bizi bolluk içinde yaşatan, ekmeği ve eti 5 kuruşa yedirten padişahım, bizleri yetim bırakıp nereye gidiyorsun?" diye anılması onun ne derece milletini düşündüğünü bize ispatlar niteliktedir.

O vatani, milleti, devleti için daima canını vermeye hazır," Millet birbirine kırıp geçeceğine bırakın beni öldürsün." diyebilecek kadar vatansever, son evrensel imparatorudur. Memleket elden gittikten sonra hayatımın ne ehemmiyeti kalır." diyen şevketli Sultan Abdülhamit, Necip Fazılın'da dediği gibi seni anlamak her şeyi anlamak olacaktır. Abdülhamit Hanı milleti tarafından hatırlanmamak öldürür. Lakin biz onu unutmayacağız. O bir fikirdir ve fikirler ölmez!

PROF.DR. AHMET YARAMIŞ RÖPORTAJI (TARİHÇİ)



1968 yılında Çorum'un İskilip İlçesinde doğdu. İlkokul ve ortaokulu Amasya'nın Merzifon İlçesinde, liseyi İskilip Lisesi'nde bitirdi. 1990 yılında Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih, Coğrafya Fakültesi Tarih Bölümünden mezun oldu. 1991 – 1993 yıllarında Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı Ankara Gölbaşı İlçesinde tarih öğretmenisi olarak çalıştı. 1993 yılında Afyon Kocatepe Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümüne araştırma görevlisi olarak atandı. Gazi Üniversitesi ve ABD Connecticut Üniversitelerinde yüksek lisans (1993, 1997), Ankara Üniversitesi'nde de doktora (2002) eğitimlerini tamamladı. 2002 yılında yardımcı doçent, 2008 yılında doçent, 2013 yılında profesör olarak atandı. Bölüm Başkanlığı, Yüksekokul ve Enstitü Müdürlükleri görevlerinde bulundu. Halen Afyon Kocatepe Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Dekanlığı görevini yürütmektedir. Evli ve 4 çocuk babasıdır.

Soru-1: Bilim tarihinde İslam kendine ne zaman yer bulmuştur?

Sevgili gençler; Peygamberimiz Hz Muhammed'in "İlim Çin'de de olsa gidip alınız" sözü ve buna ilaveten ilmi ve ilimle uğraşan (âlim) kişileri öven çok sayı da Kuranı Kerim'de ayetin bulunması, İslam'ın bilime bakış açısını ortaya koymaktadır. Hz Peygamberin Medine'ye göç etmesinin ardından inşa edilen mescitte oluşturulan ilim halkalarıyla İslam ve bilim iç içe girmiştir. İlerleyen dönemlerde birtakım İslam şehirleri bilimin Merkezi olmuştur. Bağdat şehri bunlardan biridir. Bağdat, Abbasi Devleti'nin başkenti olduktan sonra bilim dünyasının merkezi olmuştur. Tıp, matematik, kimya, biyoloji, tarih, felsefe ve dini ilimlerde önemli buluşlar, keşifler ve eserler vücuda getirilmiştir. Büyük alimler yani bilim insanları yetişmiştir. Örneğin; büyük matematikçi ve İslam alimi **Harezmi** sıfır (0) rakamını buldu. Sıfır olmadan ne matematik ne bilimler ne de teknoloji olur.

Soru-2: Dinin, ruhsal ve sezgisel; bilimin ise daha çok mantıksal ve dizgesel olduğu düşüncesine katılıyor musunuz?

Din geçmişte olduğu gibi bugün'de varlığını devam ettirmektedir. İlk insandan bu yana ortaya çıkartılan kazılar ve antropolojik buluşlar göstermektedir ki inanç unsuru insanın varoluşundan beri devam eden bir süreçtir. İnsanlar, hep bir varlığı inanır olmuşlardır. Bilimin gelişmesiyle beraber dinin ortadan kalkacağına dair bir düz görüşler olsa da bunun geçerli olmadığı halihazırdaki durumla ortaya konmuş bir gerçektir. İnsanın, göremediği her şey yok sayması, bilimsel olarak da yanlış bir yargıdır. Din dediğimiz şey de, insanın kendisi ve çevresinin de etkisiyle, varoluşunu açıkladığı ilahi bir varlıkla kendisi arasında inanarak imzaladı bir dizi nizamla verilen addır. Bu inanç hem ruhsal, hem sezgisel hem de mantıklı olabilir. Bunu birbirinden ayırmanın güç olduğu, çeşitli araştırmalar söylemektedir. Çünkü insan, hem düşünen hem de elde ettiği bilgi birikimiyle, rasyonel ve reel sonuçları gidebilen bir varlıktır. Din ise onun hayatının tüm evresini, gündelik yaşamını, ürettiği her şeyi kuşatan ve birebir etkileyen bir sistemdir. Bu nedenle dini yalnızca, ruhsal yahut mantıksal bir düzlemde değerlendirmek yanlış olacaktır.

Soru-3: Toplumda, Müslüman ve dindar insanların sadece İslami ilimler ile ilgilendiği düşüncesi mevcut. Siz bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz?

Sevgili öğrenciler; bizim dinimiz İslam, yalnızca belli bir zümreye gönderilmiş bir din değildir. Bununla birlikte Hristiyanlık ve Yahudilikte olduğu gibi ayrıcalıklı bir ruhban sınıfını da net bir dille reddeder. Dolayısıyla, gerçek Müslümanların sadece İslami ilimler ile ilgilendiği düşüncesine katılmak, Kuranı Kerim ve sünnetle örtüşmemektedir. Bir insan tarih okuyabilir, tıp okuyabilir, ancak dini yaşantısına önem verebilir. Müslümana yakışan da budur. İnsanın, kendi inandığı dini en ince detaylarına kadar öğrenmesi gereklidir. Ancak, dindarlığın bir gereği olarak bunu yapmak ve toplumda bu şekilde bir algı olması, İslam'la

örtüşmeyen genel bir yanılgıdır. Müslümanlar, arasında diğer dinleri araştıran, öğrenen onların kitabını okuyan ve ortaya bilimsel açıdan önemli bilgiler koyan Müslüman bilim insanları vardır. Aynı şekilde, kendisi başka bir dine mensup olduğu halde, İslami ilimler okuyan ve İslami öğrenmeye çalışan kişilerin de olması normaldir. İslam, insanın kendi hür iradesini ön planda tutar ve samimiyeti gerekli kılmaktadır. Gerçek Müslüman ve dindar olmanın sadece bu ilimlerle ilgilenen insanlar olduğu düşüncesi, toplumumuzca genel kabul gören bir davranış olsa da bu yanıltır. Bu ilimlerle ilgilenen insanların, dini yaşantısına daha çok dikkat etmesi ise beklenen bir olgudur ve bu ise normaldir. Allah, bizlerden samimi bir inanç ister ve bunu kendisine inanan herkesten bekler.

Soru-4: Müslüman bilim insanlarına; kendi dönemlerinde de bu kadar saygı gören, çağının ötesinde dahiler diyebilir miyiz?

İslam'ın ilim ve ilim sahibi olan kişilere bakışından bahsetmiştik. Bunun bilincinde olan İslam devletlerinin idarecileri de bilim insanlarını yanlarında görmek istemişler ve onları ödüllendirmişlerdir. Harezmi, İbni Sina, Cabir bin Hayyam, İbni Haldun, Ali Kuşçu ve daha bir çok önemli mütefekkir ve bilim insanları, kendi dönemlerindeki devlet idarecilerinin korumasında yaşamışlardır. Kitap yazmak ve bilimle uğraşmak zahmetli bir iş olduğundan bu bilim insanları yazdıkları kitapları, idarecilere sunmuşlar ve onlardan ödüller almışlardır. Hatta bazı Müslüman idarecileri bizzat kendileri pozitif bilimlerle uğraşmışlar ve alanlarında söz sahibi olmuşlardır. Bunlardan birisi Uluğ Bey'dir. Kısacası söylenebilir ki, bu kişiler kendi dönemlerinde gerekli saygıyı görmüşlerdir. Ayrıca İbni Sina, Harezmi, El Cezeri gibi çok değerli bilim insanları, kendi dönemlerinde yaptıkları çalışmalar ve yazdıkları eserlerle yüzlerce yıl Avrupa'da konuşulmuşlar ve eserleri ders kitapları olarak okutulmuştur.

Soru-5: Rönesansta Müslüman bilim insanları etkisi var mıdır?

Bilim, bütün insanların ortak malıdır. Bugünkü medeniyetin ulaştığı noktaya baktığımızda ise Müslüman alimlerin önemli payının olduğu görülmektedir. Ayrıca, bugünkü geline teknolojik ve bilimsel gelişmeyi, sadece dünyanın bir bölümüne, bir dine, bir ülkeye veya halka mal etmek de doğru değildir. Ancak, İslam bilim insanları kendi buluş ve keşifleriyle, Batı'daki Rönesans ve Reform hareketlerine öncelikleri kesindir. Rönesans'ın başlamasının ve yeni bir çağın açılmasının kıvılcımı çakmışlardır. Teknik bilimler, tıp, astronomi, cebir ve kimya gibi birçok alanda önemli neticeler elde eden Müslüman bilim insanları, medeniyet ve kültür alanında kısa zamanda kendilerini tüm dünyayı kanıtlamışlardır. Buluşlarıyla uygarlığa yön veren Müslümanlar, ilerlemenin yolunu açmışlardır. Özellikle Haçlı Seferleri ve Endülüs Emevileri ve Osmanlı aracılığı ile Müslüman dünyanın bilimsel zenginliğiyle karşılaşan Batı, buradan edindiği bilgi ve tecrübelerle Rönesansı başlatmıştır.

Soru-6: Son olarak Kur'an'ın bilimsel ve tarihsel gerçeklere ışık tuttuğunu söyleyebilir miyiz?

Kuranı Kerim'de birçok ayette, bilimsel veriler yer almaktadır. Bunlardan birkaçını sayacak olursak;

“ Biz göğü ‘büyük bir kudretle’ bina ettik ve şüphesiz biz (onu) genişleticiyiz.” (Zariyat suresi, 47)

“ Ve kendisinde çetin bir sertlik ve insanlar için (çeşitli) yararlar bulunan demiri de indirdik.” (Hadid Suresi, 25)

“ Dağları görürsün de, donmuş sanırsın; oysa onlar bulutların sürüklenmesi gibi sürüklenirler (Neml, Suresi, 88)

Bunun gibi birçok ayette maddelerle ilgili bilimsel bilgiye yer verir. Kuran'daki bu bilgilerin, yapılan araştırmalarda da doğru olduğu açığa çıkmıştır. Ayrıca, Kuranı Kerim'de bilginin önemine değinen ayetlerde bulunmaktadır. Örneğin: “De ki; Ey Muhammed (sav) hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Bunu ancak akıl sahibi olan düşünenler iyi bilir. (Zümer Suresi, 9. ayet)

“ Ey Muhammed (Sav) bilgi ile cehalet, alimle cahil arasındaki fark, görenle görmeyen, bakıp da görmeyen, sağır ile işiten, karanlıkla aydınlık, gölge ile harareti sıcaklık, (hatta) ölümlerle diriler arasındaki fark kadar açıktır. Bu gerçeği görmeyen, göremeyenlere sen hakikati bildiremezsin, buyurur.(Rad Suresi, 19)

“ Akledesiniz diye Allah size ayetlerini böyle açıklamaktadır. (Bakara Suresi, 242) Bu ve bunun gibi çok sayıda ayet, Allah'ın bilgiye önem verdiğini göstermektedir.

FAKİRİN AÇLIĞI ZENGİNİN İSRAFI KADARDIR



Dünya’da her yıl savaştan, küresel iklim değişikliğine bağlı olarak artan kuraklıktan ve birçok nedenlerden dolayı sürekli olarak aç insan sayısı artıyor. Bu artışın en büyük sebeplerinden biri ise yiyecek israfıdır. Dünya’nın her yerinde israf edilen yiyeceklerin sayısı çok fazladır. Yapılan araştırmalara göre Türkiye’de günde 4,9 milyon yılda 1,7 milyar ekmek çöpe atılıyor. Oysa dünya üzerinde bir dilim ekmek bulamadığı için açlıktan ölen milyonlarca insan var.

Türkiye’de israf edilen ekmek adedi ülkelerin nüfuslarıyla karşılaştırılırsa; 3 milyon 904 bin nüfuslu Gürcistan, 4 milyon 29 bin nüfuslu Moldova, 4 milyon 140 bin nüfuslu Hırvatistan’dan daha yüksek. Ayrıca israfın ulaştığı boyut, 2 milyon nüfuslu Kosova, 629 bin nüfuslu Karadağ, 433 bin nüfuslu Malta ve 340 bin nüfuslu İzlanda’nın nüfusunun toplamından daha fazla. Bu kadar çok yiyeceğin israf olmasının en olumsuz sebepleri de otellerde, kafelerde, restoranlarda, düğünlerde, eğlencelerde “açık büfe” olmasıdır.

İsrafın boyutu Dünya’yı ve ülkemizi fazlasıyla zarara uğratmaktadır. Bunca zararın sebebi bizleriz. Kişi yaptığı israfı hafife alır önemsemezse asıl sorun burada başlar. Sen önemsemezsen ben önemsemezsem Allah ’ın bizim için yarattığı nimetlere ihtiyacı olan onca insanların haklarını yemiş oluruz. Sen önce kendini düzeltmelisin ki başkası da kendini düzeltsin, aileler çocuklarını küçükten yetiştirsın, öğretmenleri öğrencilerini bilgilendirsın. Eğer bunca insan aç ve yardıma, bir parça ekmeğe muhtaçsa bunun sebebi sensin! Açlıktan insanların hayatlarını kaybettiği bir dünya’da, İslam dininde de yasaklanan israfın Türkiye’de çok yüksek seviyelere ulaşması üzüntü verici.

Açlıktan hiçbir çocuğun ölmediği bir dünyada yaşamak ümidiyle...

Zeynep Rümeysa YAVUZ

YAŞAMAK İSTİYORUM

Bugüne başlamak istemiyorum

Sadece izlemek, şöyle bir kenara çekilip izlemek istiyorum

Dünyanın soğuk, karanlık, küf kokulu taraflarını ve parıltılarını

Boş gözlerin içindeki manayı

Dinlemek istiyorum, sessiz köşelerin iniltili yankılarını ve gürültülü kalabalıkların sessiz feryatlarını

Koklamak istiyorum, limonlu kek kokuları arasında açlıktan kokan insanların nefesini ve taze biçilmiş

çimlerin yanındaki çöpü karıştıran çocuğun beresini

Tatmak istiyorum, pasta fabrikasında çalışan işçinin küflü ekmeğini; yorgunluktan çatlamış dudaklara değen o demli akşam çayını

Dokunmak istiyorum, okşanmamış yetimlerin o simsiyah tozlu saçlarına, el ele gezen çiftlerin anlaşılamamış ruhlarına

Evet,

Şöyle bir kenarda izlemek, dinlemek, koklamak, tatmak ve dokunmak istiyorum

Galiba ben,

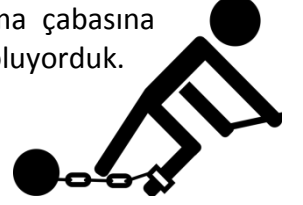
YAŞAMAK İSTİYORUM

Elmas Zehra DURMUŞ

HER ŞEYİ “MIŞ” GİBİ YAPIYORDUK.

Her şeyi “mış” gibi yapıyorduk. Mesela birinin üzüntüsüyle üzölmüş gibi ya da birinin başarısına mutlu olmuş gibi veya birinin derdiyle gerçekten dertlenmiş gibi. Her şey mışlaşmıştı hayatımızda. Sanki bir tiyatro oyunu sergiliyor bu oyunu en iyi kim oynuyor bunu ölçüyorduk. Kim daha gerçekçi bir sahtelik sergiliyor bunu sezinliyorduk. Kendi içlerimizde bir kişi hasta olduğunda mesela saçları döküldüğünde, bacağı kesildiğinde çok üzölmeye çalışıyorduk ama olmuyordu. Sadece saniyelik üzüntüler sonucu bir merhamet duygusu geliştirme çabasına giriyorduk. Merhamet ve acıma duygularımız tatmin olduğunda ise bir daha aklımıza getirmiyorduk. Ta ki tekrar bu duyguların açlığını hissetmeye başlayınca. Tekrar hüzünleniyorduk. Kısır bir tatminlik döngüsü içerisinde aslında başkalarını kandırma çabasına girdikçe her saniye kendimizi daha fazla kandırmiş oluyorduk. Kendi kendimizin esiri oluyorduk. Sonunda ise kendimizin yalancısı, kendimizin kendisizi...

BENCİLLİK



İnsan olmak ile bencil olmak arasında bir fark olduğunu zannetmek çok zor bir durum çünkü biz insanlar ölümü bile kişiselleştirecek kadar benciliz. Bir yakınımızı kaybettiğimiz zaman onun yaşamının sona ermesinden ziyade hayatımızdan gidişinin verdiği acı bizi yıkıyor. Onun sevgisini hissedemeyecek olmanın sevgisizliği bizi parçalıyor. Onun hayatına veda etmiş olması toprağın, yağmurun, kışın altında kalacak olması umurumuzda olmuyor. Biz üşürken üzerimize örteceğı battaniyeyi örtemeyecek olması zorumuza gidiyor. Onun bir daha güneşi göremeyecek olması değil o güneşe yalnız çıkacak olmamız ürkütüyor. Birini üzgün gördüğümüz zaman onun üzüntüsüne ortak olmanın beklentisinden ziyade üzüntüsünün bizi üzebilme ihtimalinin olacak olması telaşlandırıyor. Kendimizi düşünmek uğruna verdiğimiz tüm savaşlar sonucunda ise hepimiz hüsrana uğruyoruz çünkü artık ne kimse kimseyi düşünüyor ne de gerçek anlamda birbirini sevebiliyor. Sonrasında ise birbirimizden kopuyoruz. Birlik olamıyoruz. Birlik değil benlik duygularının içine hapsolmaya razı geliyoruz. Bir değil ben olmayı tercih etmemizin sonuçlarına ben olarak katlanmayı kaldıramasak da bu uğurda tek tek yok oluyoruz.

Dilara KARDAŞ

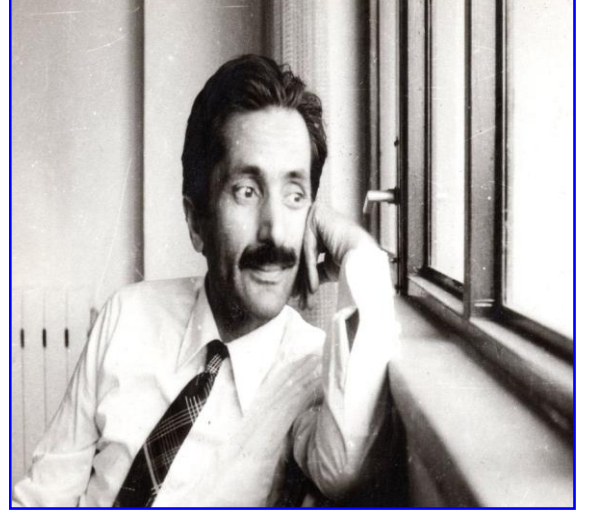
DAHA GÜZEL BİR DÜNYA İÇİN

Bazı insanları hiç anlayamıyorum. Neredeyse tüm insanlara: “Dünya’nın nasıl bir yer olmasını isterdiniz?” diye sorsak çoğundan alacağımız cevap hep olumlu yönde olur. Örneğın; savaşın olmadığı, insanların öldürölmediğı, ön yargısız, açlığın olmadığı, huzurla yaşanan, daha temiz bir dünya olmasını isterlerdi. Fakat yine bu düşüncede olan insanlar; dünyayı kirletenler, başkası açken bir fazla yemeye çalışanlar, birbirinin kalbini hiç düşünmeden kıranlar yine aynı insanlar. Peki neden? Neden istediğimiz dünya için önce kendimizden başlayarak çabalamıyoruz. Neden bir başkasının yapmasını bekliyoruz. Peki ya aynısı bizim başımıza gelse... Bir günlüğüne kendinizi onların yerine koyduğunuzu düşünün. Savaştasınız, ölüm korkusu tüm bedeninizi sarmış. O kadar korkunç ki! Belki de savaşta tüm ailenizi kaybettiniz, açsınız yiyebileceğiniz bir şey yok... Rahat nefes alabileceğiniz sadece birkaç dakika arıyorsunuz. Sadece birkaç dakika... Ama yok. Kafanızı kaldırıp gökyüzüne bakıyorsunuz o, güzel maviliğe hasretsiniz her yer dumandan kapkara olmuş, bir taraftan bağırsılar, bir taraftan bomba sesleri... Ne için yaşadıklarını bilmeden sadece yaşamaya çalışıyorsunuz. Tabi buna yaşamak denirse. Her saniye bir başka ölüyorsunuz, her dakika bir başka yanıyor canın. Bunları hiç düşündün mü? Veya kaçımız bunları düşündü? Ben bu kötü gidişe **DUR** diyor muyum? Yoksa ben de kendi menfaatini düşünen sıradan insanlar gibi miyim? diye düşünerek empati duygumuzu geliştirmeli ve o insanları anlamaya çalışmalıyız. Biz sadece bir günlüğüne kendimizi onların yerine koyabiliriz. Onlar ise belki de tüm hayatları boyunca bunların kat ve kat fazlasını yaşıyorlar. Bunları da unutmamalıyız. Bu yüzden istediğimiz dünya için çabalamalıyız.

Merve ATALAY

Abdurrahman Cahit Zarifoğlu

Tam adı Abdurrahman Cahit Zarifoğlu olan şair, Cahit Zarifoğlu, 1940'ta Ankara'da doğdu. 7 Haziran 1987'de Ankara'da yaşamını yitirdi. Çeşitli kurum ve kuruluşlarda muhasebeci, çevirmen, düzeltmen, teknik sekreter olarak çalıştı. Öğretmenlik yaptı. Cahit o kadar durağan ve içine kapanıktır ki bu durum okulda onun hakkında “aşk acısı çekiyor ondan böyle suskun” dedikodularına sebep olmaya başlamış, Cahit'in hastalıklı hali arkadaşları arasında da sürekli konuşulur hale gelmişti. Aslında Cahit bütün bir insanlıktan kaçma uğraşı içindedir. Bir bilge gibi sürekli sakin ve suskun olması bir süre sonra dostlarının onu “**Aristo**” olarak çağırmaya başlamasına neden olacaktır. Cahit artık “**Aristo Cahit**” olarak anılmaya başlamıştır.



Cahit'in tek tutkusu **güreş** değildi, o hep bulutlarla **dans etmek** istedi. Kuşlarla birlikte **uçmak**, gökkuşağına doğru hareket etmek, sonsuz mavilikte süzölmek... Göğün eşsiz cazibesi onu Maraş'tan kaçmaya zorladı ve Cahit lise ikinci sınıfta ötesini düşünmeden bavulunu eline alarak Eskişehir'e doğru yol aldı. En büyük hayali olan “**Pilotluk**” gayesine ulaşmak istiyordu. O dönemler Türk Kuşu Derneği, başvuran adaylar arasından yetenekli olanları seçiyor ve ücretsiz olarak uçuş kursu veriyordu. Cahit artık bir planörün koltuğunda göklerin hâkimiymişçesine

süzölebilecekti. Eğitim alıp uçak kullanabilir düzeye gelen Cahit son bir sağlık kontrolüne girer ve bu kontrol uçuş kariyerinin sonu olur. Kontrolde Cahit'in gözünde ve kulağında rahatsızlık olduğu bu yüzden de uçak kullanma ehliyeti alamayacağı anlaşılır. Cahit'in kanatları kırılmıştır... Kısa süren uçuş serüveni beraberinde birçok sorunu ve daha derin yalnızlıkları doğurur. Okuldan kaçış sınıf tekrarını beraberinde getirmiş, Cahit'in tam üç yılı böylelikle buhar olup gitmiştir. Cahit **arkadaşlarından üç yıl sonra** liseden mezun olabilmış ve ne ilginçtir bu süreçte edebiyat dersinden tekrara düşmüştür. **Daha sonradan edebiyat kitaplarına konu olan bir şair, edebiyat dersinden sınıfta kalmıştır.**

Lisenin bitimiyle birlikte de İstanbul'a gelerek, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Alman Dili ve Edebiyatı Bölümü'ne yazılır. Cahit gene uslu durmayacaktır, insanlardan belki de kendi'nden kaçacaktır. **Öyle ki üniversiteyi tam on yılda bitirebilir ve on yıl sonra diplomasına kavuşur.** Üniversite onun için

oldukça sıra dışı ve dingin bir süreç olacaktır. Yazın evine dönmeyen şair bir kayıkçının yanında ücretsiz çalışarak zaman öldürürken, **bir başka yaz tatilinde ise otostopla Avrupa'yı gezmeye başlar.** Bu gezinti daha sonra bir Volkswagen arabayla devam eder. Güreş, müzik, uçuş ve daha nice alanda kendini geliştiren şair çeşitli çizimlere de imza atardı. Şair, pankreas kanseri nedeniyle, 7 Haziran 1987'de 47 yaşında İstanbul'da vefat etti.

“Düştümse sana bakarken düştüm.”

“Aklımdan çıkmıyorsun dedim. Başka türlüünü yorgunum anlatmaya.”

“Dedi ki; sen şairsin elindeki bu taş ne?, Dedim ki; şair aşka boyun eğer, zulme değil!”

“Kalbinizi yumuşatın, ama iradeniz sert olsun. Kelimelerinizi yumuşatın ama nüfuzunuz kuvvetli ve derin olsun.”

“Ve önemli olan ‘an’dır. Onu; ibadet, sabır, anlayış, tevazu ve merhamet ile anlamlı hale getirmek mutluluğun ta kendisidir.”

“İnsanların görünüşlerine bakarak onlarda üstünlük bulmaya çalışanlar hep kaybetti.”

"Sevgisizliğin dayatıldığı coğrafyalarda aşk şiiri yazmak bile başlı başına baş kaldırmaktır..."

"Kim çizebilir senden başka senin yaşamını."



**“Burası dünya! Ne çok kıymetlendirdik,
Oysa bir tarla idi; ekip biçip gidecektik.”**

KUDÜS

Ey peygamberler yurdu

Ey İslam'ın göz nuru

Dinlerin can bulduğu

Müslümanlar yurdu Kudüs

İlk kiblemizdir Mescid-i Aksa

Bizim için önemlidir Kubbetü's-Sahra

Peygamber burada yükseldi miraca

Müslümanlar yurdu Kudüs

Yahudiler gider ağlar

Müslümanlar namaz kılar

Hristiyanlar can parçalar

Müslümanlar yurdu Kudüs

Söz verdik bin kere

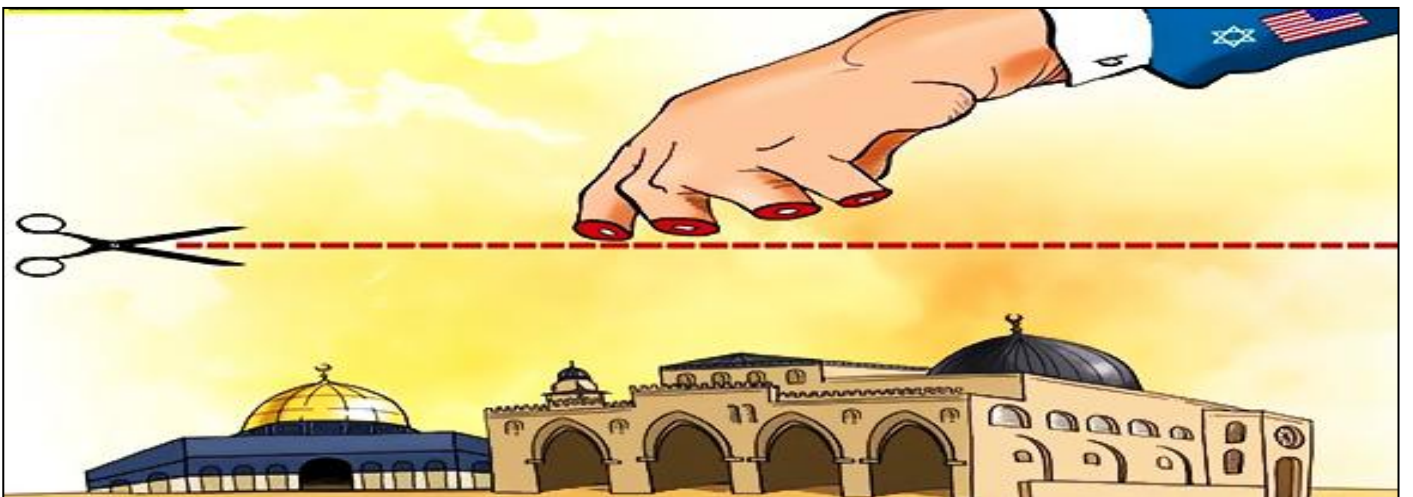
Uğrunda ölmeye

Kudüs Müslümanlarındır

Hep Müslümanların kalacaktır



ÖNCE YÜREKLERİMİZDEKİ
KUDÜS'U İŞGAL ETTİLER.
BİZ SAVAŞI ÖNCE
KENDİMİZDE KAYBETTİK.
A. Cahit Zarifoğlu



Rabia PINARKAYA

ÇANAKKALE ZAFERİ

Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır;

Toprak eğer uğrunda ölen varsa vatandır.

Şanlı tarihimizin sayfalarına altın harflerle kazınmıştır Çanakkale zaferimiz. Tarihimizin en hüzünlü zaferidir Çanakkale. Can çekişen Osmanlı'nın fakir düşmüş Türk halkının bir onur savaşıydı Çanakkale. Elinde tüfeği, günlük azığı olan bir tas üzüm hoşafı ve yarım kuru ekmeğiyle, çağın en güçlü donanması tankı, topu, tüfeğiyle donatılmış olan karnı tok sırtı pek yedi düvele karşı vatanını namusunu çiğnetmemiştir Mehmetçğimiz. O Mehmetçik ki bir taraftan cephede savaşıyor vatanını korurken, bir taraftan da topraklarımıza çökmüş, paylaşma sevdasına düşmüş düşman askerine kendisi de yaralı olmasına rağmen gömleğini yırtarak Anzak askerinin yarasına tampon yapması ve benzeri birçok örnekle insanlık dersi vermiştir. Osmanlının barbar olmadığını göstermiştir. Çanakkale harbinde savaş meydanında düşman askerini canını tehlikeye atıp sırtına alarak düşman siperine götüren Mehmetçik, siperdeki düşman askerlerini hayrete düşüren bir davranış sergileyerek savaşın yalnızca öldürmekten ibaret olmadığını tüm dünyaya göstermiştir.

Çanakkale harbinde yediden yetmişe tüm insanımız gönüllü olarak savaşmış yurdunu alçaklara uğratmamıştır. 250.000 vatandaşımızın şehadet şerbetini içtiği bu savaşta Türk kadını da boş durmamıştır. Kimisi silah, mermi imalatında, kimisi cephe gerisinde sıhhiyede görev yaparken vatan aşkı ile yanıp tutuşan ninelerimiz de cephedekiler için çorap örmüşlerdir. Bugün bizlerin sıcacık yuvalarımızda rahat uyumamızı sağlayan kahraman şehitlerimiz cepheye koşarken asla geri dönmeyi düşünmemişlerdir çünkü onlar için vatan bir namustur.

Bugün bizlere düşen görev ise bu güzel vatanımızı içteki ve dıştaki düşmanlarımıza karşı korumak, onların hain emellerine alet olmamaktır. Ey Anadolu'nun dört bir yanından gelip gövdesini siper ederek bu hayâsızca akını durduran şehitlerimiz gözünüz arkada kalmasın bize emanet bıraktığınız bu aziz vatanın üstünde ezanlar dinmeyecek ve mabedimize hiçbir namahrem eli değmeyecektir. Bu vatan kendisini sevenleri, kendisi için can verenleri ,bu millete vatanına ihanet edenleri asla unutmamış ve unutmayacaktır.



TEĞMEN MEHMET FASİH'İN TANIKLIĞI.

Palamutluk ve Kavaklıdere sırtındaki topçularımıza obüs ve şarapnel yağıyordu. Ateş kestik. Fakat düşman biraz daha devam etti. Neferlerin telaşla ordugâha doğru geldiklerini gördüm. Nedenini sordum. Mahmut Can yaralanmış. Kolunda, ayağında, göğsünde ve yüzünde bereler ve kum parçaları var. Hemen koşarak çizmelerini, pantolonunu, çoraplarını kestim. Zavallı fena halde idi. Fakat metanetini bırakmıyordu. Sarıp sarmalayıp gönderdik. Ayağı ile kolu biraz ağırca... Onu savdıktan sonra yüzbaşı ile siperlerdeki tahribatı gidermeye gittik... Burada görülen manzara insana dehşet veriyor. Altı nefer şehit olmuş. Öyle bir şehadet ki her birinin parçası birbirine girmiş. Kanları çekilmiş, göğüs ve kolları mumdan yapılmış gibi fildişi renginde. Dinamit barutu ile yanmış baldırlar, bacaklar mosmor. Etleri dökülmüş. Çehreleri artık tanınmayacak bir halde. Simsiyah...

Fatıma Ebrar BALI

Tarihe Renklendiren, Mehmet Fuat Köprülü Kimdir?



- Fuat Köprülü 4 Aralık 1890'da İstanbul'da doğdu. Sadrazam Köprülü Mehmet Paşa'nın soyundan gelmektedir. Edebiyat ve tarih alanında ilerlemek için hukuk öğrenimini yarıda bıraktı.
- 1909'da Fecr-i Ati topluluğuna katıldı.
- Ziya Gökalp çevresine girdikten sonra Milli Edebiyat akımını benimsedi; Türk tarihinin ilk dönemlerine kadar indi, ilk Türk topluluklarının tarih ve edebiyatlarını inceledi. 1913'te, Halit Ziya Uşaklıgil'den boşalan İstanbul Darülfünunu Türk Edebiyatı Tarihi müderrisliğine getirildi.
- İlk büyük yapıtı Türk Edebiyatı'nda İlk Mutasavvıflar'ı yayımlandı.
- 1934'te siyasete atılarak Kars milletvekili oldu.
- 1936-1941 arasında Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'yle Siyasal Bilgiler Okulu'nda ders verdi. 1935'te, Paris'te Türk Tetkikleri Merkezi'nde verdiği konferansların toplamı olan Les Origines de L'Empire Otoman (**Osmanlı İmparatorluğu'nun Kuruluşu**) adlı kitabı yayımlandı ve büyük yankı uyandırdı. Heidelberg, Atina ve Sorbonne üniversitelerince onursal doktorluk sanı verilen, bilim kuruluşlarının onur üyeliğine seçilen Köprülü 1941'den sonra İslam Ansiklopedisi'nin yayımına katıldı.
- Celal Bayar, Adnan Menderes ve Refik Koralan ile birlikte Demokrat Parti'yi kurdu. Demokrat Parti 14 Mayıs 1950 seçimlerini kazanıp iktidara gelince, dışişleri bakanı oldu. 1956'ya kadar sürdürdüğü bu görevi sırasında Türkiye'nin NATO'ya girişinde etkin rol oynadı. 5 Temmuz 1957'de Demokrat Partiden resmen istifa ederek aynı yıl Hürriyet Partisi'ne girdi.
- Asıl yararlı çalışmalarını Türk Edebiyatı ve Türk Halk Edebiyatı araştırmaları oluşturur. Çok verimli bir araştırmacı olan Köprülü, ardında 1500'ü aşkın kitap ve makale bırakmıştır.
- Mehmet Fuat Köprülü 28 Haziran 1966'da İstanbul'da öldü. Çemberlitaş'taki Köprülü Türbesi'nde babasının yanına gömüldü.
- **Eserlerinden Bazıları;**

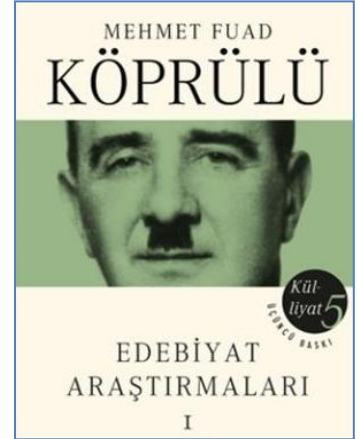
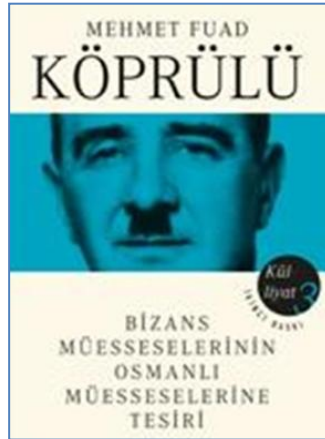
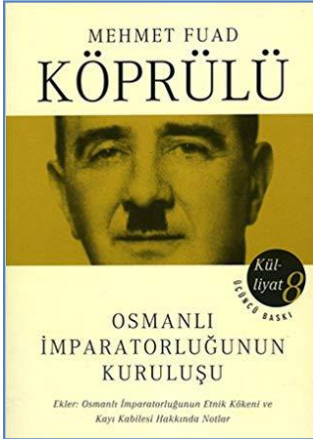
- Türk Tarihinin Ana Hatları (1931)
- Bizans Müesseselerinin Osmanlı Müesseselerine Tesiri (1981)
- Demokrasi Yolunda (1964)
- Les Origines de L'Empire Ottoman (Paris,1935)
- Fuzuli Hayatı ve Eserleri (1924)
- Türk Tarih-i Dinisi (1925)
- Türkiye Tarihi (1923)
- Osmanlı Devleti'nin Kuruluşu (1959)
- İslam ve Türk Hukuk Tarihi Araştırmaları ve Vakıf Müessesesi (1983)
- Divan Edebiyatı Antolojisi
- Türk Saz Şâirleri Antoloji

KÖPRÜLÜ BUGÜN TÜRK VE DÜNYA TÜRK TARİHÇİLİĞİNDE NE İFADE EDİYOR?

“Köprülü, Türk tarih araştırmacılığının ve yazıcılığının, Osmanlı Tarihçiliği dışına taşınmasında, yani başka zaman ve mekânlarda devletler kurmuş olan Türk toplumlarının tarihlerini de kapsayacak şekilde genişletilmesinde ve eski tarihçiler arasında gelenekselleşmiş olan siyasî ve askerî tarih odaklı yaklaşımın aşılmasında, yani edebiyat tarihi, dil tarihi, sanat tarihi, hukuk tarihi, iktisat tarihi, din tarihi gibi medeniyet tarihinin muhtelif alanlarının mevcudiyetine dikkat çekilmesinde çok önemli bir rol oynamıştır; kısacası tarihçiliğimizin ufkunu genişletmiş ve yeni araştırma alanları açmıştır.” **Doğan Atılğan**

“Edebiyat tarihini kendine has metotlarla ele alıp inceleyen Köprülü, sanatçı ve toplum arasındaki ilişkileri başarılı bir şekilde ortaya koyar. Bu sahada inceleme ve tenkitlerde bulunurken aynı zamanda iyi bir edebiyat tarihçisi ve iyi bir tenkitçinin vasıflarını bizzat kendisi ortaya koyar. Tarih sahasındaki çalışmalarında takip ettiği ilmî metotlarla ve bu tür eserlerde mutlaka gerekli olan hadiselerle objektif bakış tarzıyla, ciddiyeti ve titizliğiyle, güçlü sentez kabiliyetiyle, içteki ve dıştaki hadiselerle getirdiği yorumlarla ekol oluşturmuş bir bilim adamıdır.” **Şerif Aktaş**

“Köprülü bugün hala bir değer midir?” diye sorulursa, bunun cevabı hiç tereddütsüz “evet” olacaktır. Onu sadece bugün yapıldığı gibi din ve tasavvuf tarihi alanındaki çalışmaları üzerinden değil, kalem oynattığı bütün konulara dair yazdıkları üzerinden değerlendirmek daha doğru olacaktır. Böyle yapıldığı takdirde görülecektir ki Köprülü’nün pek çok çalışması hala dünya ve Türkiye Türk tarihçiliği alanında referans olma durumunu korumakta, Türk tarihiyle uğraşan yerli yabancı pek çok araştırmacı onu dikkate almakta ve kitap ve makalelerini kullanmaktadır. Zaten eserlerinin değişik dillere tercüme edilmesi de bunu gösteriyor.



Şüphesiz ki o modern Türk tarihçiliğinin kurucusudur ve o yerini hep muhafaza edecektir. Bundan sonraki araştırmalar bir yandan Köprülü’nün görüş, tez, hipotez ve fikirlerini, yorumlarını yeri geldiğinde eleştirirken, bir yandan da onun attığı sağlam temeller üzerinden yoluna devam ederek hem açtığı ufukları genişletecek, hem de yeni ufuklar açacaktır. Bilimsel gelişme dediğimiz şey, hangi alan olursa olsun, daima bu istikamette cereyan eder ve etmektedir. Büyük bir tarihçi olduğu gerçeği ve Türk tarihçiliği içindeki yeri bizce açıktır. O kanaatimizce modern Türk tarihçilik tarihinde tıpkı öğrencileri **Abdülbaki Gölpınarlı**, **Osman Turan** ve **Halil İnalcık** gibi müstesna mevkiiini koruyacak ve açtığı ufuklar daha yıllarca sonraki nesillere yol göstermeye devam edecektir. Bunu söylemek, öyle bazı genç araştırmacıların sandığı gibi onu eleştirilemez kılmak değil, bir hakkı teslim etmek demektir. Bugün onun mesaisinin onda değil, belki yüzde birini bile ortaya koyamamış, kırıntı kabilinden konularla uğraşarak emek ve zaman tüketen kendini beğenmiş bazı genç araştırmacıların kibirli eleştirilerinin Köprülü’yü modern Türk tarihçiliğinin temelinden çıkartmaya yetmeyeceğini vurgulamak isteriz.

Nazlıgül DANABAŞ

EĞİTİM VE GENÇLİK



Yıllardır eğitim sistemi yanlış diye şikâyet ediyoruz. Peki, şikâyet etmektense eğitim sistemiyle barışık olmayı, uyum sağlamayı düşündük mü? Hayat o kadar basitleşti ki uyum sağlamak çok zorlaştı. Bizim okula gitmemiz bile büyük bir şansken biz bu durumdan yakınır hale geldik. Tabi ki bunun tek suçlusu biz değiliz ama bizim de payımız fazlasıyla var. Biz gerçekten neden okula gidiyoruz? Neden kalıcı olmadığını bildiğimiz halde birçok bilgi

öğreniyoruz? Cevap çok basit. Geleceğimiz için. Hayatımızı geleceğe kurguluyoruz, sürekli gelecek için planlar yapıyoruz. Oysa biz tam da şu anda yaşıyoruz. Gelecekte değil. Geçmişi ve geleceği es geçip yaşadığımız anın tadını çıkarmayı öğrenirsek şikâyetlerimiz bitecek ve biz her sabah zorla uyandırılıp gittiğimiz okula koşarak gitmeye başlayacağız. Gelecek için değil de yaşadığımız an için bilgi öğrenirsek zamanla keyif almaya başlayacağız.

Dünya değişiyor. Ve bu değişime uyum sağlamak her geçen gün biraz daha zorlaşıyor. Uyum sağlamanın ise tek bir yolu var: Bilgi. Bilgin ne kadar fazlaysa o kadar mutlu olursun, dünyanın kötülükleriyle o kadar mücadele edersin. Ve evet bilgin ne kadar fazlaysa geleceğin o kadar iyi olur. Türk gençliği olarak birçok sorumluluğumuz var. Ailemizin beklentileri, ülkemizin genç



beyinlere olan ihtiyacı, dünyadaki düzene uyum sağlamak, geleceğimiz için iyi bir meslek... Ve daha niceleri. Ama bunları bir kenara koyup düşünmeliyiz. Ben gerçekten mutlu muyum? Gerçekten doktor, mühendis, mimar olunca mutlu olacak mıyım? Evet, sorumluluklarımız var. Ama daha önemlisi hayallerimiz var. Hayatlarımız var. Biz başkalarına bağlı değiliz. Ve eğer okuyorsak bu ailemiz, ülkemiz için değil. Eğitim sistemi yüzünden de değil. Biz kendimiz için okuyoruz. Kendimiz için öğreniyoruz. Hayallerimiz var ve bu hayalleri gerçekleştirmek istiyoruz. Hedeflerimiz var ve bu hedeflere ulaşmak aslında görüldüğü kadar zor değil. Bunun bilincinde olduğumuz her an keyifle öğreneceğiz. Eğitim sistemini suçlamayı boş verip anın tadını çıkarmaya başlayacağız. Biz bu günlere bir daha gelmeyeceğiz, bu sınavlara bir daha girmeyeceğiz. Bu yüzden her sınav sonmuş gibi düşünmemeliyiz. Hayallerimizi gerçekleştirmemiz gerekiyor. Hedeflerimize ulaşmamız gerekiyor. Ve biz bunları yapabilecek kapasiteye sahibiz. **Sadece azim ve çalışmak.** İhtiyacımız olan bu. Ve tabi bir de şikâyeti bırakıp anı yaşamayı öğrenmeliyiz. Başarısız olabiliriz hayatın sonu değil. Çalışmak için doğru zamanı bilen hocalar veya MEB değil. Biziz. Doğru zamanın geldiğini hissettiğimiz an çalışmalıyız. **Zorlanarak değil isteyerek çalışmalıyız. Keyfini çıkararak.** Biz kendimiz için okuyoruz. Başkaları için değil. Ve hayallerimize çok az kaldı...

GERÇEK BAŞARININ ANAHTARI NEDİR?



Başarmak... Ya da başarılı olmak...

Aslında herkesin kendi hayalince başarmak istediği şeyler vardır. Kimi sınavlardan yüksek not almayı, kimi iş yerinde ideal çalışan olmayı, kimi de ülke genelinde bir başarıya imza atmayı ister. Fakat çoğu kişi nasıl başarıya ulaşacağını, bu yolda ilerlerken nasıl yöntemler uygulayacağını ve tam olarak ne yapması gerektiğini bilemez. Nereden başlamalı?

Öncelikleri neye vermeli? Vaktini nasıl değerlendirmeli? Bir şeyler isteriz, başarı isteriz ama tam olarak neyi istediğimizi bilemeyiz. İşte bunun için önce hedef belirlemeliyiz. Eğer bir teknenin gideceği rotası yoksa denizde sürüklenmekten başka bir şey yapamaz. Hedefinizi belirledikten sonra, işte o zaman bir şeyler yapmaya başlayabilirsiniz. **“Hayatta ne istediğinize karar verin, kalkın ve başarıya kadar asla vazgeçmeyin.”** der Bill Porter.

Yaptığımız çeşitli araştırmalar ve okuduğumuz makaleler sonucunda vardığımız diğer bir önemli konu da program yapabilmektir. Hedefinizi belirledikten sonra kendi sisteminize göre bir programınızın olması; sizin daha rahat çalışmanızı, işi kısa sürede bitirmenizi ve daha iyi bir sonuç almanızı sağlayacaktır. Evet, başarmak için çalışmak gerekir. Fakat çok çalışmak değil, düzenli ve verimli çalışmak sizi başarıya götürecektir. İster konuyu bölüp çalışabilirsiniz, isterseniz de saat belirleyip o saatlerde çalışabilirsiniz. Böylelikle emin adımlarla ilerlemeye devam edeceksiniz. Hedefimizi koyduk, programımızı yaptık, artık harekete geçmemiz gerekir. Sevdiğiniz bir çalışma ise zaten harekete geçmişsinizdir. Lakin sevmediğiniz bir sorumluluksa; kendinizi biraz ileri itmeli, başlamaya yönelmelisiniz. **“Hayat bisiklete binmek gibidir. Dengede kalmak için hareket etmek zorundasınız.”** (Albert Einstein) Ben yapabilirim diye motivasyonunuzu yüksek tutmalı, o işe inanmalı ve bu şekilde iradenizi güçlendirmelisiniz.

Bunlardan sonra ise, çalışmaya hakim olmak için odaklanmak en etkili basamağınızdır. Çevrede sizin dikkatinizi dağıtabilecek bir şeyin olmaması gerekir. Eğer dikkatinizi dağıtabilecek unsurlar varsa, o unsurlardan uzaklaşmaya çalışın. Mesela işinize odaklanarak başladınız diyelim. Çalışmanıza devam ediyorsunuz. Dikkatinizi dağıtabilecek bir şey yok zaten. Biraz acıkmaya başladınız, saate bakma gereği duydunuz ki ne göresiniz. Aradan dört saat geçmiş. Farkında olmadan güzel bir çalışma sürdürmüşsünüz. Tebrik ederim, işinizin büyük bir bölümünü bitirmişsiniz. Artık derin bir nefes alabilirsiniz. Aslında bu işe başlamadan önce ne kadar zorlanacağınızı, çok sıkıcı olacağını, hatta bitiremeyeceğinizi düşünmüştünüz. Ama şimdi bitirme aşamasına geldiniz. Öncelikle hedefinizi belirlediniz, uygun çalışma programını hazırladınız, harekete geçtiniz, işinize odakladınız, inanarak ve sabır göstererek sonuna kadar gelmeyi başardınız. Evet, zorlanacağınız konularda, görevlerde bu küçük basamakları oluşturarak merdivenden çıkmayı başarabilirsiniz. Nasıl ki bir bebek çabalamasına rağmen hemen koşamaz. Önce hareket etmesi, sonra emeklemesi, sonra ayağa kalkması gerekir ki yürümeye başlasın. Yürümeyi öğrendikten sonra da koşmayı becerebilirsin. İşte bu sizin elinizde...

Ama şunu da unutmayalım ki hangi konuda başarılı olmak isterseniz isteyin. Hayatın içinde olmaktan vazgeçmeyin. İşinize odaklanın fakat devamlı çalışacağım diye etrafınızdaki güzellikleri de kaçırmayın. Hem yaşayın, hem çalışın. Çünkü gerçek başarılı olanlar hayatın içinde olup çalışanlardır. İmkânlarınızı da sonuna kadar kullanmaktan vazgeçmeyin. Elinizdeki şeyle yetinmeyip daha iyisini yapmaya uğraşın ki, ortaya olabileceği en mükemmel iş çıkabilin. İstanbul’u fethetmek için tıpkı Fatih’in yaptığı gibi gemilerin denizden gitme imkanı yoksa karadan yürütmek gerekir. İstanbul sizin hedefiniz olsun, onu fethetmek için gemileriniz denizden gidemiyorsa karadan gitsin. Hedefiniz için bu mücadeleyi göze alın.

Ne demiş Fatih Sultan Mehmet:
“İMKÂNIN SINIRINI GÖRMEK İÇİN İMKÂNSIZI DENEMEK LAZIM.”

Ceren İZMİR

İSTİHMAR (EŞEKLEŞTİRME)

İnsanda iki tür bilinç vardır: İnsani bilinç ve toplum bilinci. İnsani bilinç, kendini tanımaktır. Toplum bilinci ise; zamana, topluma ve kendine karşı sorumlu hissetmedir. Bu iki bilinç insanda köreldiği zaman, unutulduğu zaman insan(!) benliğini kaybetmiş olur. İnsan bu bilinçleri unuttuğu zaman artık kullanılmaya hazır bir makine, sahibinden komut bekleyen bir köpek haline gelir. Ve iki bilincin üstüne çıkan, çıkardığımız -kendi isteğimizle veya değil- her şey eşekleştirmedir. **Eşekleştirme**, insanın bilgisinin ve şuurunun insani ve sosyal (toplum) bilincinden ayrılmasıdır. **Eşekleştirme**; insanı zamanın ana sorununu, asıl sorununu, görmesini engeller. Zaten insanları eşekleştirmeyi planlayanların da asıl amaçları, insanları asıl sorundan uzaklaştırıp ya bir sorun yokmuş gibi hayatlarına devam ettirmek ya da ellerine - adeta oynamaları için bir oyuncak- çok önemli olmayan, belki sorun mahiyeti taşımayan bir olayı bırakmak ve onunla oyalanmalarını sağlamaktır. Ve bunu o kadar kolay şeylerle yapıyorlar ki. Örneğin; Türkiye'nin içinde bulunduğu durumları, iç ve dış sorunları konuşup, tartışmak - ki bu "konuşup, tartışmak" meselesi ayrıca konuşulması gereken bir konu- yerine hangi rimel markasının, far markasının daha iyi olduğunu tartışıyoruz. % 99'u Müslüman olan bir ülkede İslam'ın, Ümmet'in sorunlarını konuşmak yerine saatlerce futbol ve futbol yorumlarını izleyebiliyoruz. Bu meseleler, asıl sorunlarımız, hiç konuşulmuyor değil.



Zalimler zulümlerini üç, dört katına çıkardığında iki, üç saatimizi "en fazla" biz de bu konuları konuşmak için ayırıyoruz. Peki bu konuşmaların benliğimizde etkisi ne kadar sürüyor? Televizyonu açınca kadar! Ya da instagrama girinceye kadar! Bunlar en basit düzeyde diyebileceğimiz eşekleştirme türleri. Müslümanların arasındaki Sünni-Şii kavgası. Tarikat ve cemaatlerin ifrat ve tefrit noktaları. Türkler arasında sağcı-solcu kavgası, Türk-Kürt çatışması. Bunların hepsi iç veya dış etmenlerin biz asıl soruna odaklanmayalım, diye önümüze koyduğu oyuncaklar değil midir? Ve biz bu oyuncaklarla yıllardır oynuyoruz. İşte bu! Tam anlamıyla muhteşem bir eşekleştirme.

Yanımızda namaz kılan insana "Elini böyle yaptı, ayağını şöyle yapmadı" diyoruz. Adamım, yanındaki insan namaz kılıyorsa sende namaz kılıyorsun ve Allah'a, kendi namazına odaklanmalısın. Ve kurulda değilsin, namazın kabul olup olmayacağı senin kontrolünden geçmiyor. O, Allah ile kul arasında. Ama arkana bak Müslüman kardeşlerin Siyonizm ve kapitalizmin pençesinde yaşam savaşı veriyor. Türkiye'de, ülkende, İslam dünyasında büyük bir eşekleştirme sorunu var. Kafamızı oyuncaklardan kaldırıp asıl soruna odaklanmalıyız. Asıl soruna odaklanmadığımız sürece bir yerlerde savaşlar olmaya devam edecek. Atatürk'ün planladığı o "refah" seviyesine ülkemizi çıkaramayacağız. Çünkü oyuncaklarla oynamaktan düşünemiyoruz, üretemiyoruz. Tüketim ülkesi olmaya devam edersek bizi de yavaş yavaş tüketecekler. Nitekim başladılar bile.

Başımızdaki bu "**eşekleştirmeyi**" görmek yetmez. Evet, biliyoruz eşekleştirme macerası içinde olduğumuzu fakat yetmiyor, yetmez de. Bu eşekleştirme tasmaından, göz bandından nasıl kurtulabiliriz? Kurtulduktan sonra nasıl yükselişe geçebiliriz? Bunların hepsi bir aşama. **İlk hedefimiz tarihteki ve hayatımızdaki eşekleştirmeleri görmek ve onları "hak"tan, gerçekten ayırabilmek. Ve bunun için de okumak, sorgulamak, düşünmek, yorumlamak, fikir üretmek, bu fikri gerçekleştirmeye çalışmak ve tekrar tekrar okumak, sorgulamak, düşünmek...**

BİR'HABER BİR DERT

Düştüğüm dert benden habersiz,
Ruhum yerinde ıstırap.
Kalbim hiç okunmamış yaşlı bir kitap.

Gözlerimdeyken hazan,
Gökyüzümdeki ayçiçeği;
Taşıdığı yangınla bedbin bir duman.

Düştüğüm dert benden habersiz,
Anlatsam da ona,
Gece, onun gözlerinde.

Benimse nefesimde;
Yıldızları tutulmuş bir şehir içime çektiğim,
Tüm gün gece.

Düştüğüm dert benden habersiz,
Hiçbir şey yolunda değilken;
Siyah bir dolunay doğuyor geceme,
Ta, al rengime dek yokluyor beni,
O da dikenlerimden şikayetçi belli ki.

Düştüğüm dert benden habersiz.
Geceleri şefkat, rüyalarımın zühur ediyor bir masal
gibi.
Kim bana kendinden bir güzellik duyursa yüreksiz
sanki.

Düştüğüm dert; bencil bir baykuş,
Bir tek kendisi sanıyor uykusunu mezara gömen;
Vakit kaç bulursa bulsun,
Bizi uyutmayacak olan; sözünü kestiğimiz
güzellikler.

Dünyasızım, bu misafirhaneye bel bağlayan onca
menfaat kaşifine karşıyım
Kuralsızım, gönle tasma bağlayan,
Akla emir buyuran;
Özgür kölelere karşı kaldırdım hep arşı.

Düştüğüm dert benden habersiz.
Leylayım kendime;
Vefa yoksununa mecnun.
Düştüğüm dert benden habersiz.

Bir sema işitir sızım,
Daha da beklemem avuçlarımda bahar,
Gözlerimde neşe açmasını
Yolun sonu değildir elbet, unuturum bir yaşın.

AN'IN YÜZÜ

Gözlerimde yağmur,
Ellerimde kış.

Yüzümde gölge gölge geçmiş serili
Umut şarkıları söylüyor geleceğe
Dudağımda bir tebessüm.

Karanlık bir çarşaf gibi yırtıldı,
Aydınlık, o kapkara gözlerdeki ışıktı.

Kimi korktu geceden,
Yıldızları gökyüzünden kaybolunca kalbine
sarılan siyah lekeden.

Gündüzleri yalancı bir aydınlık dokunurdu
kirpiklerine.
Kıskançlık duyardı bahçesinde susuz bıraktığı
gülün
onu sevişine.

Günbatımı şimdi;
Bir şiir yokladı yine tanıdığım birinin hissiyatı
ile beni.

Zaman kalbimi yakıp kavuran kedere
merhem olmayalı;
Yabancı kişiler ilişiyor gözüme,
Onların yüzleri geçmişte bir sancı.

Onlarda tanımıyor beni,
Mekanlarımız dahi bir hayli aksi.
Yine de bana bir şarkı öğretiyor;
tanıdığım o gözlerin hayali.

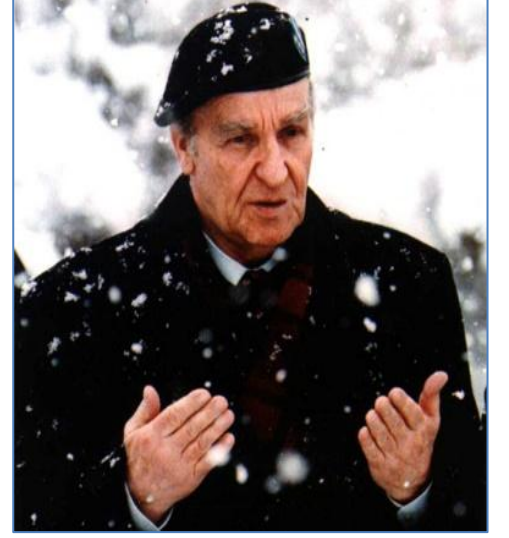
Bir hayalet değildi o ruh;
İntiharını geceye ezberletecek.
Bir ölümlü ise hiç olmadı;
kapkara bir kefen giyecek.

Sanıyor musun ki bir sensin güneşe
güvensiz,
Hayat ardı ardına dizilen sayfalarıyla
rengarenk bir merdiven;
Sen hangi renk hissetmek istersen.

Gülden EREN

BİLGE KRAL ALİYA İZZETBEGOVIÇ...

Cesareti, iradesi ve dirayeti ile 78 yaşına kadar dimdik ayakta duran **Bilge Kral Aliya İzzetbegović...** Bağımsızlığa giden zor ve çetin yıllarda Bosna-Hersek halkına önderlik eden, ülkenin ilk cumhurbaşkanı merhum Aliya İzzetbegović yirminci yüzyıl Avrupa'sındaki önemli Müslüman düşünürlerinden biridir. Bir aydın olarak dikkat çeken yanı ise İslâm dünyasındaki krizleri sadece fark etmesi değil; krizlerin çözülmesine karşı da ilgisini yoğunlaştırmasıydı. Bosna Hersek'in efsane lideri Aliya İzzetbegović, yaşanan en büyük insanlık trajedilerinden biri olan **"Srebrenitsa Soykırımı"** akıllara geldikçe büyük bir saygı ve minnet duygusuyla anılıyor. Soykırımın izlerini silemeyen halkı için verdiği mücadeleyle gönüllerde taht kuran Aliya İzzetbegović'in başarılarla ve zorlukla geçen hayatını bir kez daha hatırlatıyoruz.



İşte hayat felsefesi, adaletli tavrı ve mücadelecı ruhu ile Aliya İzzetbegović...



Bosna-Hersek'e bağımsızlık yolunda liderlik eden ve derin bilgi birikiminden dolayı **"Bilge Kral"** olarak anılan Aliya İzzetbegović, 1925 yılında dünyaya geldi. İkinci Dünya Savaşı boyunca faşist ideolojiye karşı çıkan İzzetbegović, **"Genç Müslümanlar"** isimli, kolej ve üniversite öğrencilerinden oluşan teşkilatın kurucusu oldu. Teşkilatın hedeflerinden birisi de ülkede yaşayan Müslümanlara eşitlik getirmektir. Teşkilat, Sırp ve Hırvat zulmünden Müslümanların korunması ve Doğu Bosna'da yıkılan ev ve camilerin yeniden inşası için çalışıyordu. O dönemdeki komünist rejimin ülke yönetimini ele geçirmesiyle dinlerin toplumsal hayattaki varlığı giderek azaltıldı. İzzetbegović, İslami görüşü savunduğundan ve ateizme karşı olduğundan mevcut yönetimin hedefi haline geldi. **Bu sebeple beş yıl hapis cezasına çarptırıldı.**

İslam dünyası ile yakından ilgilenen Aliya, 1960'lı yıllarda "İslam Deklarasyonu" isimli kitabını yazmaya başladı. Kitap, 1970 yılında yayınlandı. 1980 yılında dönemin Devlet Başkanı Josip Broz Tito'nun ölmesiyle Yugoslavya'da milliyetçilik yeniden sahneye çıkmaya başladı. O yıllarda Ceza Kanunu'na **"ifade suçu"** eklendi. Aliya, kaleme aldığı "Doğu ve Batı Arasında İslam" isimli kitabı yayınlanmadan hemen önce, 1983 yılında beraberindeki 13 Müslüman aydınla birlikte tutuklandı. "Saraybosna Süreci" olarak nitelendirilen süreç başladı. Aliya ve diğerleri, ifade suçundan ve her ne kadar birçoğu birbirini tanımasa da organize örgüt kurarak düşmanca faaliyette bulunmaktan suçlu bulundu. Aliya'nın mahkumiyet kararı, "İslam Deklarasyonu" kitabındaki ifadelerine dayandırıldı. Aliya, 14 yıl hapse mahkum edildi. Bu olayı Bilge Kral'ın en yakın arkadaşlarından biri olan Prof. Dr. Cemalettin Latif şöyle anlatıyor: "1983 senesinde Aliya İzzetbegović'in de içinde bulunduğu toplam 13 aydın İslam davasından dolayı tutuklandık. Ben de tutuklanan 13 kişiden birisiydim. Yaşça en küçükleriydim. Ancak hapishanede bile Aliya ve arkadaşları olarak **biz yine İslam'ın yakında geleceğini, onun için toplumu hazırlamamız gerektiğini düşünerek hapishanede bile çalışmalarımızı sürdürdük.** Biz hapishaneden çıkamama endişesi yaşıyorduk. Ama biz o kadar önemli değildik. Yeter ki bu hareket lideri sağ salım bu hapishaneden çıksın. Acaba sağ salım çıkacak mı diye Aliya için hep kaygı taşıyorduk. Böylesine çok kötü bir tablo vardı. Bizlere akla hayale gelmedik işkenceler ediyorlardı. Bütün bunlara rağmen Aliya hepimize moral veriyordu. Hepimize geleceğe yönelik büyük bir hedef gösteriyordu."

1988 yılında af ile serbest kalan Aliya İzetbegoviç, 1990 yılında, bugün de ülkedeki Boşnakların en büyük partisi konumundaki "Demokratik Eylem Partisi'nin" (SDA) kurulduğu oturumda, partinin genel başkanı seçildi. İlk çok partili seçimde SDA, Bosna Hersek'te en çok oyu aldı ve Aliya İzetbegoviç, Yugoslavya içindeki Bosna Hersek Cumhuriyeti'nin başkanı oldu.

Bosna Hersek'te 29 Şubat-1 Mart 1992 tarihlerinde bağımsızlık referandumu yapıldı. Referanduma katılanların yüzde 99'undan fazlası "bağımsız" Bosna Hersek'in için "evet" dedi. Referandumun ardından Yugoslav Halk Ordusu(JNA) ve Sırp paramiliter grupların farklı şehirlerde saldırıları başladı. 6 Nisan 1992'de ise başkent Saraybosna'da 3,5 yıl sürecek kuşatma ve katliamlar başladı. Bu zor günlerde Bilge Kral, tüm Bosna Hersek vatandaşlarını "uluslararası alanda tanınan" Bosna Hersek'e karşı yapılan Sırp saldırılarına karşı koymaya davet ediyordu. Boşnaklar, Aliya'nın önderliğinde çetin bir mücadele veriyordu.

200 bine yakın insanın hayatını kaybettiği, bir milyondan fazla insanın evini terk ettiği, soykırım ve katliamların gerçekleştiği savaş, 1995 yılında imzalanan "Dayton Barış Anlaşması" ile sona erdi. Aliya, söz konusu barış anlaşmasına ilişkin, "Bu adil bir barış değil, ancak savaşın sürmesinden daha iyidir." ifadelerini kullanmıştı.

BİLGE AMA MÜTEVAZİ LİDER

Bosna Hersek halkına yaptıklarıyla ışık tutan "Bilge Kral" Aliya, "**Savaşta büyük zulme uğradınız. Zalimleri affedip affetmemekte serbestsiniz. Ne yaparsanız yapın ama soykırımı unutmayın. Çünkü unutilan soykırım tekrarlanır**" ve "**Ben Avrupa'ya giderken kafam önümde eğik gitmiyorum. Çünkü çocuk, kadın ve ihtiyar öldürmedik. Çünkü hiçbir kutsal yere saldırmadık. Oysa onlar bunların tamamını yaptılar. Hem de Batı'nın gözü önünde, Batı medeniyeti adına**" sözleriyle her zaman hatırlanacak.



İNSAN VE ZAMAN

Zaman insanoğlunun ürettiği izafi bir kavramdır. Bazı insanlara göre hızla akıp gider, bazı insanlara göre hiç geçmez. Çünkü geçen zaman bir daha gelmez. Bu yüzden sürekli geçmişe öykünürüz. Geçmişte insanlar daha mutluydu, her şey daha güzeldi. Oysa her şey kendi elimizdedir. Peki, kendi elimizde olan bu zamanda yaptıklarımız... Genç bireyler olarak bazı şeylerin bizdeki etkisi fazladır. Örneğin teknoloji gibi. Bir televizyona, sosyal medyaya ayırdığımız zamanı bizim için daha değerli olan şeylere ayırmayız.



Fikirlerimizin, düşünce yapımızın oturduğu bu dönemde bizi geliştirecek bize fayda sağlayacak şeylere zaman ayırmamız gerekirken; sosyal medyada, televizyonda gördüğümüz aslında hoşumuza giden ama bize hiçbir yarar sağlamayan faraziyatlara ayırırız. Mesela, günden güne kitap okuma alışkanlığının azaldığı ülkemizde acaba insanlar kitap okumaya vakit ayırmayıp neler yapıyor? Ya da çok kıymetli dediğimiz vakitlerimize bakıp neden pişmanlık duyuyoruz? Peki pişmanlık duymamak için nasıl düşünüp ne yapmalıyız? Şimdi ömrümüzü bitmiş sayalım, ömrümüz bitmiş de biz yalvarmış yakarmış, gözyaşlarımız için fazladan bir gün vermişler. İşte o son gün ne yapacaksak her gün onu yapacağız. Bu son gün yapacağımız şey bizim için ihtiyaç olmalı. Ve ihtiyacımızı her gün karşılamalıyız. Bazen de zaman bize küçük aralıklar bırakır. Yani boş bıraktığı, yok bıraktığı, işlemeyen bıraktığı, ihmal edilmiş geçitler. Bu hastane kapısında bekleyiş, arkadaş, ölmüş bir yakın olabilir.



Zaman, hızla akıp giden bir ırmak; normal seyrinden kopmuş akrep ve yelkovan gibidir. Zaman, her türlü işimizde rolü olan başlıca etmendir. Ve vakti verimli kullanmak kararlılığı gerektiren değişim sürecidir. Bu süreçte bazı engeller çıkacaktır. Mesela mükemmeliyetçilik, kendine güvensizlik ve sürekli erteleme... Mükemmeliyetçi kişi, ileriye yönelik düşünür. Ve hiç hata yapmadan düşündüğü şeyin en iyi şekilde gerçekleşmesini ister. Bazılarımız bunu erteleyerek

yapmayı düşünürüz. Bir araştırmada mükemmeliyetçilerin daha sık ertelediği ortaya çıkmıştır. Mükemmeliyetçilik erteleme eğilimini tetikler. Çünkü ertelediğimiz her şey istediğimiz gibi harcayacağımız zaman demektir. Ertelene niyetle eylem arasındadır. Eğer doğru zaman ya da doğru ruh halini beklersek sürekli erteleriz. Beklediğimiz süreç bizi rahatlatır da uzun dönemde stres, kaygı ve huzursuzluk yaratır. Haliyle böyle olunca insan her işte suçluluk, yetersizlik ve kendine güvensizlik duyar. Ve tüm bu engellerden dolayı zamanımızı daha iyi değerlendirmeliyiz.

Peygamberimiz(sav) şöyle buyurmuştur:

“Geceleyin öyle bir zaman vardır ki Müslüman bir kimse o zamana rastlayıp Allah’tan dünya ve ahirete dair hayırlı bir şey dilerse Allah ona dilediğini verir. Bu her gece böyledir.”

Belki o anı yakalayamayabiliriz. Ama her anımızı hayırlı geçirebiliriz. Allah hepimizi vaktini iyi değerlendiren, hayırlı işlerle uğraşan, güzel konuşup, güzel yaşayan kullarından eylesin. ÂMİN.

Cemile ERBUĞA

SİZİN ORALARIN NESİ MEŞHUR? COĞRAFI İŞARETLER

Yeni insanlarla tanışınca, farklı bir yöreye gidince ya da farklı bölgelerden insanların bir araya geldiği ortamlarda bazen muhabbet olsun bazen de gerçekten meraklan sorulan ve aslında herkesin sormaya, duymaya alışık olduğu bir soru: "Sizin oranın nesi meşhur?"

Ülkemiz, coğrafi bakımdan oldukça zengin, kendine özgü güzellikleri ve özellikleri nedeniyle dikkat çekmektedir. Yemekleri, tarımsal ürünleri, gezilecek yerleriyle ülkemiz önemli bir yere sahiptir. Ülkemizde her yöreyi meşhur eden şeyler birbirinden farklıdır: Denizli'nin horozu, Adana'nın kebabı, Kars'ın kaşar peyniri, Diyarbakır'ın karpuzu, Van'ın kedisi... Bu liste böyle uzayıp gidiyor. Peki, sizin memleketin nesi meşhur ya da bu meşhur ürünlerden kaçını biliyorsunuz? İşte tam da bu noktada karşımıza coğrafi işaretler çıkıyor.



Coğrafi işaret, temel olarak benzerlerinden farklılaşmış ve bu farkı kaynaklandığı yöreye borçlu olan bir yöresel ürün adını ifade eder. Bu anlamda coğrafi işaret belirgin bir niteliği, ünü veya diğer özellikleri bakımından kökenin bulunduğu yöre, alan, bölge veya ülke ile özdeşleşmiş bir ürünü gösteren işarettir.

Coğrafi işaretler "menşe adı" ve "mahreç işareti" olarak ikiye ayrılır.

Bir ürünün;

- Coğrafi sınırları belirlenmiş bir yöre, bölge veya çok özel durumlarda ülkeden kaynaklanan,
- Tüm veya esas özelliklerini bu coğrafi alana özgü doğal ve beşerî unsurlardan alan,
- Üretimi, işlenmesi ve diğer işlemlerin tümü bu coğrafi alanın sınırları içinde gerçekleşen ürünleri tanımlayan adlar menşe adıdır. Menşe adları, sadece ait oldukları coğrafi bölgede üretilirler. Çünkü ürün, niteliklerini ancak ait olduğu yöre içinde üretildiği takdirde kazanabilir. Menşe adına Antep fıstığı, Finike portakalı ve Malatya kayısı örnek gösterilebilir.

Bir ürünün;

- Coğrafi sınırları belirlenmiş bir yöre, alan veya bölgeden kaynaklanması,
- Belirgin bir niteliği, ünü veya diğer özellikleri itibarıyla bu yöre, alan veya bölge ile özdeşleşmiş olması,
- Üretimi, işlenmesi ve diğer işlemlerinden en az birinin belirlenmiş yöre, alan veya bölge sınırları içinde yapılması durumunda mahreç işaretini belirtir. Mahreç işaretine Çorum leblebisi, Hereke ipek halısı, Trabzon telkâriye ve hasırı örnek gösterilebilir. Mahreç işareti taşıyan bu ürünler, ait oldukları coğrafi

bölgenin dışında da üretilebilirler. Ancak bu üretimde, ait oldukları coğrafi bölgeye ait hammadde ve üretim yöntemlerinin aynen kullanılması ve ürünün kalitesinin aynı olması gereklidir.

Coğrafi İşaret ve Tescilinin Önemi

Coğrafi işaretlerin tescilinin amacı, genel nitelikleri itibariyle üretimi, kaynağı gibi bazı yerel niteliklerine bağlı olarak belli bir üne kavuşmuş ürünlerin korunmasını sağlamaktır. Örneğin, horoz için "Denizli" ibaresi, halı için "Isparta" ibaresi, kaymak için "Afyonkarahisar" ibaresi belirli bir kalitenin işareti olarak ortaya çıkmaktadır. Yapılan tescille sınırları belirlenmiş alanda üretimi gerçekleşen ve tarihsel geçmişe olan özel ürünlerin, üretim metotları ile birlikte kalite standartları korunmaktadır. Bu nedenle coğrafi işaretler, tüketici tercihleri için garanti sunan bir yol göstericidir.

Coğrafi işaret tescili ile sınırları belirlenmiş alanda üretim yapan üreticilerin yararlanmaları sağlanmaktadır. Tescil, anonim bir hak sağladığı için yalnızca tescil ettiren kuruluşların değil, sicilde belirtilen özelliklere bağlı kalarak üretim yapan diğer üreticilerin de söz konusu coğrafi işareten yararlanmalarını sağlar. Ayrıca ürüne pazarlama gücü katar ve ürünün gerçek üreticilerini koruduğu için kırsal kalkınmaya aracılık eder. Bu koruma ile sahte üretimlerin engellenmesi mümkün olduğundan ürünün gerçek üreticisinin yaşayabileceği olası kazanç kayıpları da önlenmiş olur.

Tescil başvurusunda bulunan kuruluş; ürünün niteliğini, üretim metodunu ve üretim alanını tanımlar. Ayrıca bağımsız denetim komisyonunun oluşmasını ve işleyişini sağlar. Bağımsız bir denetim sisteminin temini için coğrafi işaret başvurusunda bulunan kuruluş denetleme komisyonunda yer alamaz.

Kimler Coğrafi İşaret Tescil Başvurusunda Bulunabilir?

Türkiye’de coğrafi işaretlerin tescil işlemleri “Türk Patent ve Marka Kurumu” tarafından yapılmaktadır. Coğrafi işaretlerin Türkiye’de korunması 1995 yılında çıkarılan 555 sayılı Kanun Hükmünde Kararname (KHK) ile başlamıştır. Böylece daha önceden genel hükümlerle ve haksız rekabet hükümleri ile dolaylı olarak korunan ürünlere coğrafi işaret yoluyla etkin ve özel bir koruma sağlanmıştır. 555 sayılı KHK, 2016 tarihinde 6769 sayılı Kanunun 191. maddesiyle yürürlükten kaldırılmıştır. Ancak 6769 sayılı Kanunun geçici maddeleri gereğince KHK’nin bazı hükümlerin uygulanmasına devam edileceğinden uygulayıcıya kolaylık sağlamak amacıyla 555 sayılı KHK sistemde korunmuştur. 6769 sayılı Kanuna göre coğrafi işaret başvurusunda bulunabilecekler: ürünün üreticisi olan gerçek veya tüzel kişiler, tüketici dernekleri, konu ve coğrafi yöre ile ilgili kamu kuruluşlarıdır.

Ülkemizde ve İlimizdeki Coğrafi İşaret Başvuruları

Şubat 2020 itibariyle Türkiye’de 475 ürünün coğrafi işaret tescili bulunmaktadır. Bu coğrafi işaretlerden 295’i mahreç, 180’i ise menşe olarak tescillenmiştir. Ayrıca 462 ürün için başvuruda bulunulmuş fakat henüz onaylanmamıştır. Ülkemizdeki 3 ürünü ise Avrupa Birliği’nden (AB) coğrafi işaret tescili alabilmiştir. Bu ürünler: Aydın inciri, Antep baklavası ve Malatya kayısıdır.

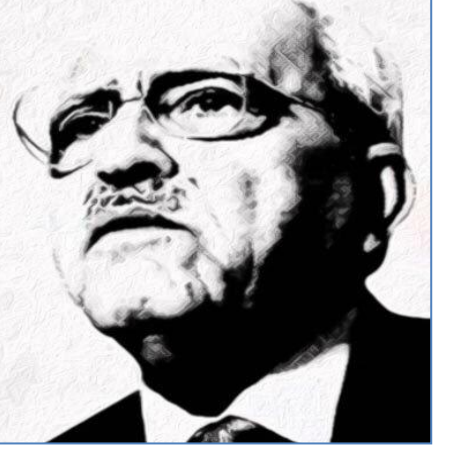
İlimiz Afyonkarahisar bugüne kadar 20 ürünle coğrafi işaret için başvurmuş bunların da sadece 12 tanesi onaylanmıştır. Tescillenen ürünler: sucuk, pastırma, patatesli ekmek, kaymak, ekmek kadayıfı, mermer, Şuhut keşkeği, Çay vişnesi ve Bayat kilimidir. Haşhaş tohumu, lokum, manda yoğurdu, Sultandağı kirazı ise onay bekleyen ürünlerimizdir. Ayrıca ilimizde üretilen sucuk ve pastırma için Avrupa Birliği’ne coğrafi işaret tescil başvurusu yapılmış fakat henüz onaylanmamıştır. Coğrafi işaretler, yerelliğin dünya ile buluşmasıdır. Tescillenen bu ürünler gerek ülkemiz gerekse ilimiz için büyük avantajlar sağlayacaktır.

Hasan KOÇ
Coğrafya Öğretmeni

DİRİLİŞ NESLİNİN AMENTÜSÜ

**İnançlıyım, barış ve düzen
yanlısıyım. Savaşım ancak
bunlar içindir...**

SEZAI KARAKOÇ



Sezai Karakoç, bu eserinde oluşturmayı amaçladığı ideal devlet yapısından -erdem devletinden- ve bunu oluşturacak “Diriliş” neslinin özelliklerinden, görevlerinden bahsetmektedir. Karakoç’a göre İslam ülkelerinde bir nesil gelmektedir ve bu neslin adı DİRİLİŞ NESLİDİR.

Devlet yapısının temelleri genel olarak şu ilkeler üzerine oturtulmuştur:

- Herkesin okuma hakkı ve sağlık hakkı olacak ve devlet tarafından üstlenilecek.
- Giyim, yeme-içme, ev hayatında ve kentin imarında sadelik hâkim olacak.
- Zengin fakirden çok farklı bir yaşantı sürmeyecek.
- Komünizm ve kapitalizmin olumsuz etkisinden uzak durulacak.
- Öksüz, dul, yetim, sahipsiz yaşlılar, sakatlar toplumda öncelik verilenlerden olacak ve korunacaklar.
- Faiz ve faizin benzeri şeyler yok edilecek.

Bu ilkeler özünü İslam ahlakından alır ve bunları hayata geçirecek olan “diriliş nesli” şöyle tanımlanmıştır:

- Savaşçı olmalıdır. Fakat bu savaş top, tüfek, bombayla değil ruh ile olmalıdır. Çünkü bu bir zihniyet savaşıdır.
- Geçmişteki İslam medeniyetleriyle övünmek yerine onu bugün de gerçekleştirmek için uğraşmalıdır.
- Otokritik yapmalı. Bu otokritik takva ve erdem çerçevesinde gerçekleşmeli.
- Yapılan her iş ahireti temel alarak yapılmalı. Batılılar gibi dünya odaklı olmamalı.
- Hem doğuyu hem batıyı bilmelidir. Eski toplulukların düşüş ve yükseliş nedenlerini bilip incelemeli ve peşin hüküm vermemelidir.
- Olayların sadece görünen yüzünü değil arka planını da bilmelidir.
- İçlerinde yaşadıkları zaman ve topluma karşı sorumlulukları vardır. Şahitlik bilinciyle yaşamalıdır.
- Anarşizm, terörizm, kapitalizm, komünizm, nihilizm gibi akımlara karşı savaşmalıdır.

- İnanç ve düşünce hayatında kopukluklar olursa onları yenilemelidir.
- Diğerleriyle birlik ve beraberlik içinde olmalıdır.
- Hz . Muhammed'in sünnetini ihya etmek için çabalamalıdır.
- "Hakikat, mü'minin kaybolmuş malıdır. Nerede bulursa alır." ilkesine göre hareket etmelidir.

Karakoç: "Bu kitap ezberlenmek için değil üzerine düşünölmek ve ruha nakşedilmek için yazılmıştır." diyor. Bunun üzerine eseri ince ince ruhumuza işlemeliyiz. Bu nesil geldi ya da gelecek ... Kastedilen nesil belki de biziz bunun için üzerimize düşen her görevi bu bilinçle yerine getirmeliyiz. Ne mutlu bu nesilden olanlara ve olmak için çabalayanlara...

Millîtim! Doğu'ya,
Batı'ya dur diyecek güç, sensin.
Kendini bildiğin gün, kurtulacaksın.
Ve bütün insanlığı kurtaracaksın.
Yoksa, insanlık,
büyük bir felâkete doğru gidiyor.
Sınırsız hırs sahipleri
dünyayı yakmaktan
geri durmuyorlar.

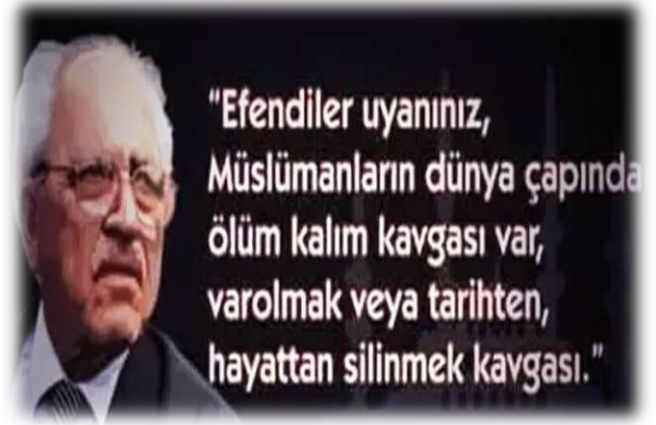


Değerli olan, hayat değil,
hayatın amacıdır.

SEZAI KARAKOÇ



Kötölükleri bitiremeyiz,
ama iyilikleri
çoğaltabiliriz.



"Efendiler uyanınız,
Müslümanların dünya çapında
ölüm kalım kavgası var,
varolmak veya tarihten,
hayattan silinmek kavgası."

"Tarlayı dıştan kuşatanlardan başka bir de içten çürütenler türedi. Hâlbuki Peygamber ne paraya ne de halkın desteğine dayanmış ve güvenmişti. Hazreti Hatice'nin bütün Arabistan'ı kateden kervanları donatacak çaptaki servetini, peygamberliğinin ilk iki üç yılı içinde İslâm uğruna harcamıştı. Yoksa İslam'ı bir servet biriktirme aracı yapmamıştı. Hiçbir dünya gücüne değil, yalnız Allah'ın gücüne inanmış ve güvenmişti. Allah da onun bu ihlâsına karşılık hem dünyayı, hem ahireti, ona, kimseye bağışlamadığı ölçüde bağışlamıştı. Bu bağışlar, ona da, ümmetine de yetmiştir."

CEMİL MERİÇ

"Kimim ben? Hayatını, Türk irfanına adayan, münzevi ve mütecessis bir fikir işçisi."

Hüseyin Cemil Meriç, 1916 yılında Hatay'da üç çocuklu bir ailenin evladı olarak dünyaya gelmiştir. Vefatına kadar Dünya ve Türk edebiyatına, topluma çok değerli eserler, tercüme (Kırk Ambar, Bu Ülke, Kültürden İrfana...) kazandırmıştır. Çocukluğundan itibaren kitaplara olan temayülünde müstakar olmuş. Kitaplara olan iptilasını şu sözlerinden anlamak mümkün: **"Zalim ve kıyıcı bir gerçekten kurtulmanın tek çaresi, reel dünyadan kitaplar dünyasına sığınmak."** **"Ben bir taşralı tecessüsüyle sürüklendiğim o gürültülü dünyadan kitapların asude inzivasına çekildim."**



Gazetelerde, dergilerde yazıları yayımlanmıştır ve bir yazısından dolayı lisede okulu terk etmek zorunda kalır. İstanbul'a gelerek eğitimine devam eder. Burada tercüme eserler vermeye başlar fakat geçim sıkıntısından dolayı İskenderun'a döner. Öğretmenlik, tercüme bürosunda reis muavinliği, nahiye müdürlüğü, sekreterlik, kâtiplik yapmıştır. 1939'da idam talebiyle yargılanır, iki ay sonra beraat eder. Tekrar İstanbul'a gelir, Yabancı Diller Okulu'nu burslu kazanır ve iki sene sonunda Elazığ'a Fransızca öğretmeni olarak atanır. Yabancı dile çok önem vermiştir. Öyle ki yabancı dili "medeniyet anahtarı" olarak tanımlamıştır. **"İnsan okurken lügat ile okumalı ki karanlık kelimeler tefekküre mâni olmasın."** fikriyle ülkemizin değerli mütercimleri arasındadır. 1942 Martında, tarih ve coğrafya öğretmeni Fevziye Menteşoğlu ile evlenmiştir. 1945-1946 yıllarında bir erkek, bir kız evlat sahibi olur. 1954 yılında, İstanbul Üniversitesinde okutmanlığına paralel olarak lise öğretmenliğini sürdürürken ilkbaharda Cemil Meriç, iki gözünü de kaybetmiştir.



En kıymetli aydınlarımızdan biri olan Cemil Meriç'in **görme kaybı aynı zamanda bizim için de bir kayıptır.** Dünyaya karanlık bir pencereden bakarken verdiği onca eserin yanında, gözleri aynı tecessüsle dünyayı araştırırken verebileceği eserleri siz düşünün. Kurtuluşun şuurla başladığı düşüncesi çok büyük bir fikir adamımızın, iki organın sağladığı hissiyat ve anlayışı değil, akıl ve bilginin getirdiği idrak ve kavrayışı kabul etmesiyle teşekkül eder. Bundan sonra talebeleri ve kızı Ümit yardımıyla yayım hayatına devam eder. 1963 yılında *Hint Edebiyatı*'nı bitirir. 1955 yılından itibaren aralıklarla *Jurnal*

tutmaya başlar. Victor Hugo'dan, Balzac'tan çeviriler (Hernani, Marion de Lorme, İhtişam ve Sefalet) yapar. 1974 yılında bir torun sahibi olur ve *Bu Ülke* yayımlanır. 1978 yılında *Mağaradakiler*, 1980'de *Kırk Ambar*, 1984'te *Işık Doğudan Gelir* eserleri raflarda yerini almıştır. Cemil Meriç, insana kurgusal bir evreni değil; hayatın gerçek merhalelerini, tefekkürü anlatır. Tefekkürün, irfanın ve vuzuhun en hayranlık uyandıran mümessillerinden biridir ve biz gençlere arayış yolunda âli bir rehberdir. 1984 yılında beyin kanaması geçirmiştir ve 13 Haziran 1987 tarihinde hayata gözlerini yumar.

Nereye gidersen git, bulacağın aydınlık, zihninin aydınlığı kadar olacaktır.

- ❖ Cinayete ses çıkarmayan canının suç ortağıdır.
- ❖ **Yemin ederim ki dünyanın bütün toprakları bir tek insanın kanını akıtmaya değmez.**
- ❖ Çatışmasız toplum; beraber otlayan, beraber geviş getiren adsız bir sürü.
- ❖ **Bilgi, sonu gelmeyecek olan bir fetihtir.**
- ❖ İrfan; kemale açılan kapı, amelle taçlanan ilim.
- ❖ **Kâmus, bir milletin nâmusudur.**
- ❖ İnsanlar hür doğarlar, eşit haklara sahiptirler; hiçbir hülya bana bu kadar çocuksu, bu kadar anlamdan yoksun gelmemiştir.
- ❖ **Meçhule açılan bir kapıdır kitap. Meçhule, yani masala, esrara, sonsuza.**
- ❖ Yaşamak, yaralanmaktır. Yaralanmak da güzel.
- ❖ **Kahramanlık, hatada ısrar etmemektir.**
- ❖ Güneş ülkeleri aydınlatır, sözler milleti.
- ❖ **Kendini tanımak, marifetlerin marifeti.**
- ❖ Ulu çamlar, fırtınalı diyarlarda yetişir.
- ❖ **Düşüncenin kuduz köpek gibi kovalandığı bu ülkede bilim adamı nasıl çıkar?**
- ❖ Her yüzyılda birkaç kişi düşünür, diğerleri ise onların düşündüğünü düşünür.
- ❖ **Siz namuslulardan olun, ne kadar az olduğunuzu göreceksiniz.**
- ❖ Hiçbir zafer umulanı vermez ve hiçbir yenilgi mutlak değildir.
- ❖ **Kitap, zekayı kibarlaştırır.**
- ❖ **Nereye gidersen git, bulacağın aydınlık, zihninin aydınlığı kadar olacaktır.**
- ❖ Yaşayanları yöneten ölülerdir. Demek ki öldürülmesi gereken ölüler de var.
- ❖ **Zulmün olduğu yerde tarafsızlık, namussuzluktur.**
- ❖ Aydın olmak için önce insan olmak lazımdır. İnsan, mukaddesi olandır.

- ❖ **Yürümesini bilmeyenler, koşanlara kızarlar.**
- ❖ İnsanlara değil, Tanrı'ya itaat edeceksin.
- ❖ **Tarih, galiplerin yazdığı bir kitap.**
- ❖ İnsan mağarasını terk etti edeli kaderle boğaz boğazdır. Kaderin ilk tecellileri fırtına sel, gece ve canavarlar. İnsan bunları ehlileştirdi. Ehlileştiremediği tek düşmanı kaldı: kendisi.
- ❖ **İki yol var insan için: Kendi kendini imha veya gerçekten insanlaşmak.**
- ❖ Aydınların aydınlatamadığı halkı soytarılar aldatır.
- ❖ **İyilik eden, mükâfat beklediği an tefecidir.**
- ❖ Düşünceye sınır çizilemez.
- ❖ **Kanun, Eski Yunan'dan beri büyük sineklerin yırtıp geçtiği, küçüklerin takılıp kaldığı bir örümcek ağı.**
- ❖ İnsanlar, sorumlulukları ölçüsünde büyürler.
- ❖ **Ölmekten değil, senden uzakta ölmekten korkuyorum.**
- ❖ İnsan bağırırken düşünemez. Düşünemeyenler ise hep kavga içindedir.
- ❖ **Bir düşünce ne kadar bizimkine benzemiyorsa bizimkini o kadar tamamlar.**
- ❖ Cehalet ve sefaletten daha ağır kölelik var mı?
- ❖ **Rousseau için şeytan: özel mülkiyet. İnsan bir tarlanın etrafını çitle kuşatıp burası benim dediği günden beri doğru yoldan uzaklaşmış. Cinayet cinayeti kovalamış, facia faciayı. Sonunda medeniyet denilen bu yapma düzen kurulmuş.**
- ❖ Yalnızdım. Kendimi hayallerime veremeyecek kadar yalnız.
- ❖ **Namuslu olmanın bedeli yalnızlıktır.**
- ❖ Okuduğunu tahlil etmeyen, daha önce okuduklarıyla karşılaştırmayan, her an kendi kafasını kullanmayan zekasını mahveder. Okumak, sayfanın bütününü, cümleleri, kelimeleri anlamaktır. Dikkat gevşeyince gölge düşünceler kalır kafada. Çabuk okuyan dikkatini teksif edemez.

ENGİN ARIK



Prof.Dr. Engin Arık, "Ben ve ekibim Türkiye'de çok muazzam bir toryum rezervi keşfettik. Ve madenin değeri, Türkiye'nin iç ve dış borçlarını yani 500 milyar doları 350 kez ödeyebilir." dedikten kısa bir süre sonra 30 Kasım 2007'de Isparta'da düşen uçakta tüm ekibiyle birlikte öldü...

1948 yılında doğdu. 1969'da İstanbul Üniversitesi Fizik-Matematik Bölümü'nden mezun olduktan sonra Pittsburgh Üniversitesinde mastır ve doktora yaptı. 1979'da Boğaziçi Üniversitesi'ne geçti. 1997-2000 yılları arasında Viyana Üniversitesinde görev yaptı. 1985'ten beri de Boğaziçi Üniversitesi Fizik Bölümü'nde öğretim üyesi olarak görev yapıyordu. Ayrıca Türkiye Fizik Derneği 2. Başkanıdır.

"Deneyisel Yüksek Enerji Fiziği" alanında yaptığı çalışmalarıyla, uluslararası alanda da tanınıyordu. CERN'de çok değer gören bir bilim insanıydı. Aynı zamanda CERN'deki Türk grubunun başkanıydı. CERN'de Atlas Deneyi'nde çalışıyordu. Arık, Avrupa Nükleer Araştırma Merkezine (CERN) Türkiye'nin gözlemci üye değil üye olmasını istiyordu. Türkiye'nin toryum açısından zengin olduğunu belirtiyor ve toryumla çalışan nükleer reaktörlerin kurulması

konusunda da araştırmalar yürütüyordu. Bir röportajında toryum için servetin üzerinde oturuyoruz. Ama haberimiz yok. Küçük bir bilimsel yatırımla toryumu enerjide kullanarak dünya devleri arasına girebiliriz. İfadesini kullanmıştır. Diğer bir röportajında ise 1 ton toryumdan elde edilecek enerji, 1 milyon ton petrole eşdeğerdir demiştir. Ayrıca Ankara'da CERN'ün her ne kadar çok küçüğü de olsa bir Türk Hızlandırıcı Merkezi adlı bir laboratuvar kuruyordu. 30 Kasım 2007 tarihinde Isparta Süleyman Demirel Üniversitesinde gerçekleştirilecek olan "Türk Hızlandırıcı Merkezi" için yapılacak olan bir çalışmaya katılmak için giderken uçak kazasında ölmüştür. Boğaziçi Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Erhan Gülmez, olayda ölen arkadaşı Prof. Dr. Arık'ın için şöyle dedi: "Prof. Dr. Engin Arık, kuvvetli bir bilim kadını, Türkiye platformunda, yurtdışındaki uluslararası laboratuvarlarda doktora öğrencisi yetiştiren birisiydi. Üzerinde çalıştığı projenin tamamlanmasıyla "Nobel Ödülü" alabilecek nitelikteydi."

PEKİ BU GELECEĞİN ENERJİ KAYNAĞI OLARAK GÖRÜLEN TORYUM NEYDİ?

Nükleer santrallerin en temiz yakıtıdır. Çevreye zararı yoktur. Dünya toryum rezervinin yarısından fazlası Türkiye'de bulunmaktadır. 800 bin ton Eskişehir, Sivrihisar, Beypazarı, Karacaören, Malatya ve Sivrihisar'da toryum izine rastlanmıştır. Türkiye'nin sahip olduğu düşünülen toryum rezervinin enerji üretimi açısından, 120 trilyon dolarlık petrole eşdeğerdir. Ayrıca Eskişehir'deki toryum rezervi bin yıl boyunca Türkiye'nin elektrik enerjisini karşılayabilir. Dünya'da ise Avustralya'da 300 bin ton, Hindistan'da 290 bin ton, Norveç'te 170 bin ton, ABD'de 160 bin ton, Kanada'da 100 bin ton, Güney Afrika 'da 35 bin ton, Brezilya'da 16 bin toryum var. Neredeyse bütün dünya'da toplam 1071 ton toryum var. 21. yüzyılın radyoaktif olmayan en stratejik maddesi olarak görülüyor. Toryum Türkiye'nin geleceği olarak görülüyor. Toryumun nükleer santrallerde uranyumun yerini alabileceği bundan yaklaşık 10 yıl önce kanıtlanmıştı. Toryumun kesinlikle patlama tehlikesi yok. Toryum atıklarını radyoaktif olmayan elementlere dönüştürmek mümkün. Yani doğayla dost bir alternatif enerji kaynağıdır. Toryum savaş uçakları motorları, füzeler, uzay araçları, yüksek çözünürlüklü kamera mercekleri, yüksek ısıya dayanıklı potalar, elektronik cihazlar, filaman kaplamaları, yüksek sıcaklık alaşımları, lüks lamba gömlekleri, bilimsel alet mercekleri ve pek çok kimyasal işlem gerektiren alanlarda kullanılabilmektedir.



Beyza Nur ARIK

KARANLIĞA TUTULAN IŞIK

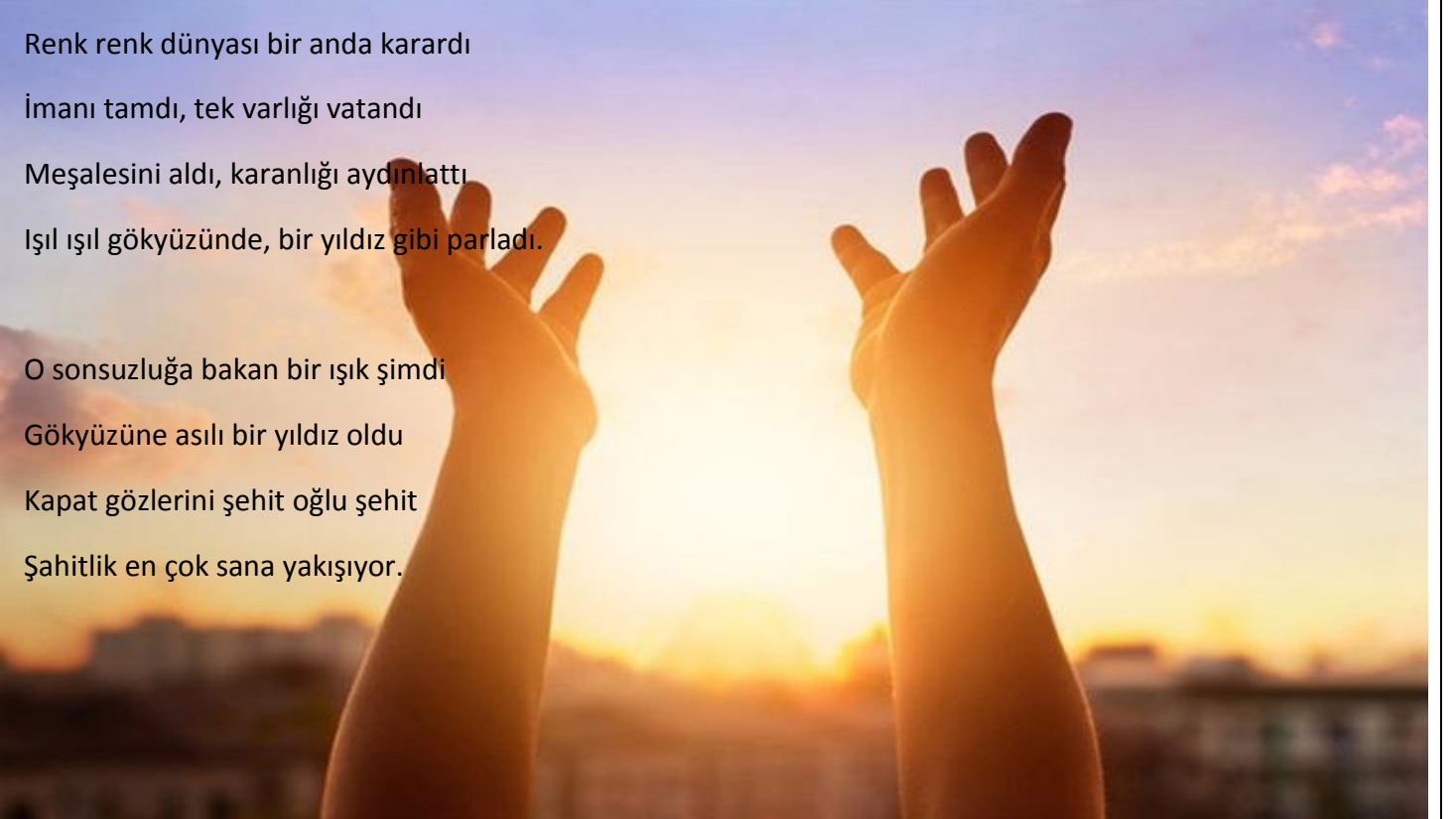
Öfkenden şimşekler çakıyor
Mahşer kalabalığı içinde
Ellerinde derman kalmamış
Rahat yok bu gece.

Milletim omuz omuza verip durmuştu kıyama
İçinden koşmak geldi cenk meydanına
Kurban olayım ayına, yıldızına
Rengi kıpkırmızıydı gözlerinin, kan kokusu sinmişti ciğerlerine.

Işıklı bir yoldayken karardı her yer
Dinmedi vatani uğruna akan kan
Isık ve ılıklar meydanı inletirken
Karanlıa yumdun gözlerini birden.

Renk renk dünyası bir anda karardı
İmanı tamdı, tek varlığı vatandı
Meşalesini aldı, karanlığı aydınlattı
Işıl ışıl gökyüzünde, bir yıldız gibi parladı.

O sonsuzlua bakan bir ışık şimdi
Gökyüzüne asılı bir yıldız oldu
Kapat gözlerini şehit oğlu şehit
Şahitlik en çok sana yakışıyor.



Karıncalar Yağmurda Nasıl Hayatta Kalır?

Karıncalar kendi ağırlıklarının 20 katını kaldırabilirler. Karıncalar 1.000.000.000 yıldır dünyada yaşıyorlar. Bilim insanları sayılarının 7000.000.000.000.000 olduğunu düşünüyor. Bu kalabalık ve küçük topluluğun karşılaştıkları sorunlara uyguladıkları dâhice çözümleri duymuş muydunuz? Bu yazımızda karıncaların yağmurlu havalarda nasıl hayatta kaldıklarını, yuvalarındaki tuvaletlerden ve yuvalarındaki havalandırma sistemlerinden bahsedeceğiz. Bir karınca olduğunuzu düşünün, Antarktika dışında her yerde yaşayabiliyorsunuz ve genel olarak zeminde yaşıyorsunuz. Sizin için en büyük tehlike nedir? Yağmurdur değil mi? Çünkü tek bir damlada bile boğulabilirsiniz. Karıncalar yağmurlu havalarda kaçışa dayalı bir yöntem uyguluyor. Bacaklarını ve çenelerini birbirine kenetleyen işçi karıncalar 2 dakika içinde bir sandal oluşturuyorlar. Bir karıncanın larvaları ve kraliçesidir. Bunları oluşturdukları sandalın ortasına koyuyorlar ve bu sayede ağırlık dengesi sağlanıyor.



Karıncaların 6 bacağı vardır. Ama pençelerinin yapışkan gövdelerini ve çenelerini kullanarak 14 ayrı bağlantı sağlayabilirler. Araştırmacılar, daha sonrasında karıncaların yaptıkları sandalların dalgalarda nasıl batmadığını araştırdı. Ve ortaya muazzam bir yöntem çıktı. Karıncalar bazı durumlarda aralarındaki boşlukları açarlar. Ve bu boşluklarda mink kabarcıklar oluşur. Bu yöntemle suya battıklarında aralarındaki ufak kabarcıklar onları tekrar yüzeye çeker. Bu yöntem sayesinde sorunsuz bir şekilde yüzerler. Ve daha sonrasında indikleri yerde kendilerine yepyeni bir yuva kurarlar. Bizler yaşamımızı sürdürebilmemiz için inşa ettiğimiz evlerin içerisine lavabo bölümü ayırırız. Ama yeryüzündeki hayvanların böyle bir şeye ihtiyacı yoktur. Almanya’da bir üniversitede bir araştırma görevlisi ve ekibi bahçe karıncalarını inceledi. Karıncaları gıda boyasıyla renklendirilmiş şeker solüsyonları ile besledi. Bu işlem sonucunda bazı karıncalar mavi bazı karıncalar kırmızı dışkı biriktirdiler. 2 ay sonra ise şaşırtıcı bir görüntü ortaya çıktı. Karıncaların yuvalarının belli bölgelerinde özellikle köşelerde belirgin yığınlar oluşmaya başladı. Karıncalar rastgele dışkılamak yerine dışkılarını tuvalet adı altında özel bir yerde biriktiriyordu. Bu topluluklar, hem karıncaları sağlıklı tutuyor hem ciddi bir kullanım alanı oluşturuyordu. Bir karınca kolonisi düşünün çok kalabalıklar ve kendileri için yer altına bir metropol inşa etmişler. Bu yuvanın etrafı otlarla çevrili.

Her gün, gün boyu çalışarak oradaki otları topluyorlar. Güçlü karıncaların beyinlerinin olması gerektiği yerde kas vardır. Onlar otları koparırlar. Otları sırtlanır ve koloniye götürürler. Karıncaların mideleri tek bir otu bile sindiremiyorlar neden karıncalar her yıl yarım ton ot toplarlar? Bunun cevabını yuvanın içerisine girdiğimizde anlıyoruz. Yuvanın içerisi aşağı doğru 7 metre kazılmış ve ortada bir küf mantarı bulunuyor. Karıncalar topladıkları otları küf mantarına veriyorlar ve mantar otlarla beslenerek büyüyor. O büyüdükçe karıncalar onu yiyerek besin ihtiyaçlarını karşılıyorlar. Karıncalar, aslında birer çiftçidir. Ekiyorlar, biçiyorlar ve böyle birçok mantar bahçesi yetiştiriyorlar ve sistem o kadar verimli işliyor ki tek bir koloninin 4 milyon üyesi olabiliyor. Aslında küf mantarı koloni için çok tehlikeli çünkü büyüdükçe koloniye oksijensiz bırakacak kadar karbondioksit salabilir. Karıncalarınsa bu tehlike ile baş etme yöntemi çok dâhice. Yuvalarını inşa ederken otomatik havalandırma sistemi kurmayı ihmal etmiyorlar. Yuvalarının dış yüzeyine öyle bir şekil veriyorlar ki en ufak bir meltem dahi içerideki kirli havayı emiyor. Dış havalandırma delikleri ise temiz havayı yuvanın merkezine kadar taşıyor. Şimdi düşünelim bu kadar hikmetli, düzenli ve disiplinli sistemler bir tesadüfe verilemez değil mi? Kimse bir düzenin içerisine girdiğinde onun tesadüfen oluştuğunu düşünmez. Dünyaya geldiğimizden beri sayısız düzene ve sanata tanıklık ediyoruz. Şimdi bu anladıklarımızı tesadüfen var olmuş gibi okuyun. Elbette saçma gelecektir. Çünkü insan akli bir düzen görünce düzenleyiciyi arar. Peygamber efendimizin de duyunca ağladığı ayetteki gibi **“Göklerin ve yerin yaratılışında, gecenin ve gündüzün gelip gidişinde elbette akli selim sahipleri için ibret verici deliller vardır.” (Al-i İmran 37/190)**

Destina Nur SAMAN

İNSANLIĞIN AÇLIKLA İMTİHANI

Değerli okuyucular,

Dünyamızda yüzyıllar süren açlık problemi var. Araştırmacılar bu problemi araştırdığında çoğu ülkenin sömürge altında kalması, küresel iklim şartları, savaşlar, doğal afetlerin neden olduğunu açıklamışlardır. Bu açıklamalar göre dünyada 52 ülkedeki açlık tehdidinin ciddi ve alarm verici olarak değerlendirmişlerdir. Araştırmalarda “aşırı derecede” alarm veren ülkenin mezhep çatışması ve iç savaşların olması nedeniyle Orta Afrika Cumhuriyeti olduğunu açıklamışlardır. Afrika ülkesi 1700’lerin başında diğer devletler tarafından sömürge altına girmeye başlamıştır. Ve bu sömürge hareketleri, Afrika’nın günümüzde açlık sıkıntısının yanında başka sıkıntılar da çekmesine neden olmuştur. Araştırmalara göre her yıl 10 milyon insan açlıktan ölüyor. 2015 yılındaki bir araştırmaya göre dünya nüfusunun %11’i yani 800 milyon insanın yetersiz beslendiği açıklandı. Ve bu sayı gittikçe de artıyor. Çad, Haiti, Madagaskar, Sierra Leone, Yemen, Zambiya gibi ülkelerde açlık tehdidinin “alarm verici” derecede olduğu açıklanıyor.

Dünyadaki açlık çeken ülke sayısı gittikçe artıyor. 2018 yılının “Küresel İnsanı Yardım Raporu 2018” verilerine göre dünyada 2 milyar kişi yoksulluk, 753 milyon kişi de aşırı yoksulluk sıkıntısı çekmektedir. Yoksulluk sıkıntısı sadece o milletleri değil, bütün insanlığı ilgilendiriyor. Çünkü evrendeki düzen bozuluyor. İnsanlar, yardımlaşma özelliklerini yitiriyorlar. Yazar, Pitigrilli bir sözünde: “Yapılmaya değer tek yardım,



yardıma muhtaçlıktan kurtuluşu sağlamaktır.” diyor. Pitigrilli’nin sözünden anlayacağımız gibi dünyadaki ülkeler bu kadar zor durumdayken biz kendi dünyamıza yeni bir şeyler katamayız. Diğer ülkelerde açlık sıkıntısı çeken insanların yerine kendimizi koymalı ve “Biz o durumda olsaydık ne yapardık?” diye düşünmeliyiz. O ülkelerde yaşayan çocuklara her türlü yardımı yapmalıyız. Çünkü o çocuklar diğer ülkelerdeki çocuklara göre daha zor yaşam koşullarında okumaya çalışıyorlar. Onların açlık, yoksulluk yüzünden beyin gelişimleri

zayıflıyor ve birçok şeyi anlamakta zorluk çekiyorlar. Ve bu da daha çok akademik başarılarının gerilemesine neden oluyor.

Bir ülkede akademik başarı yoksa o ülkede bilimin gelişmesi beklenemez. Ama onlar bu görüşü çürütmeyele mücadele ediyorlar. İnsanlar insanlık için yoksul devletlere yardım etmelidir. İlk olarak her insan, insanlık için israftan kaçınmalıdır. İhtiyacımız dışında kullandığımız her şeyde onu bulamayanları düşünmeli, kendimizi onların yerine koymalı ve hayatımıza da yön vermeliyiz. Bu konuyla ilgili olarak Yüce Allah A’raf Suresi’nin 31. Ayetinde **“Yiyiniz, içiniz fakat israf etmeyiniz. Çünkü Allah israf edenleri sevmez.”** buyurmuştur. Son olarak açlık sıkıntısı çeken devletlere elimizi uzatmalı ve onların elimizi bırakmamalarını sağlamalıyız. İnsanlık böylece ilerleyecek ve her türlü yolda birlik ve beraberlik içinde yolundan şaşmayacaktır.



Ayşegül YILDIZ

15 TEMMUZ İMTİHANI

O gün bir ses vardı kulaklarda çınlayan
Tüm halkı meydanlara çağıran
Sanki 3. Dünya Savaşı idi başlayan
Türk milletinin birliği idi bize armağan.



Birlik olduk düşmana karşı
Okunmalı idi hep İstiklal Marşı
Çünkü bu bir bağımsızlık savaşı
Helal olsun bu vatana şehitlerimizin aziz kanı.

Ömer ilk kurşunu sıkınca başladı zafer
Türk milleti olmak istiyordu muzaffer
Sanki düşmanların önünde birbirine kenetlenmişti bu eller
Bu vatan hiçbir şeye değişilmez bunu bilseler yeter.



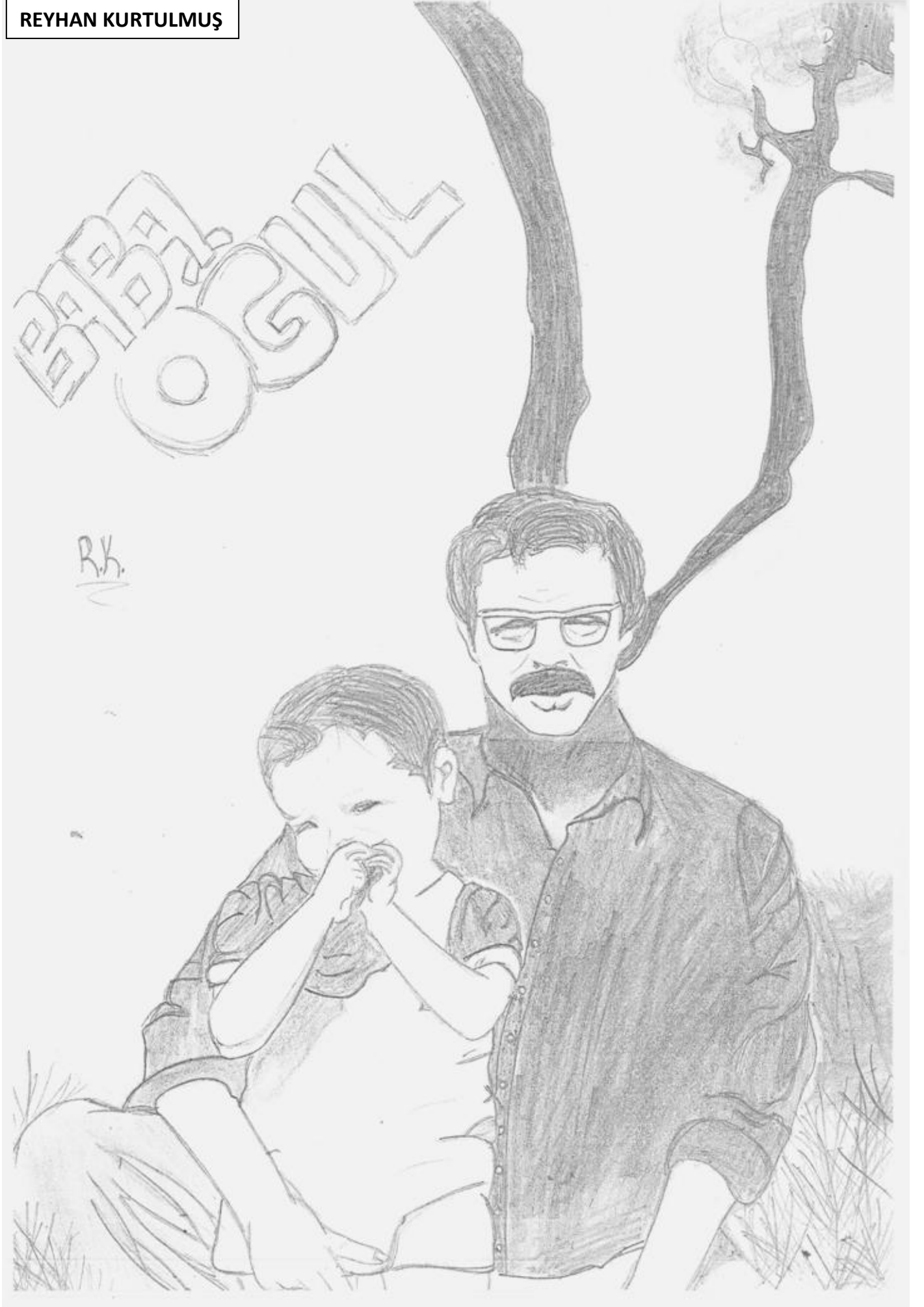
Hepsi bağımsızlığımız için savaştı
O al bayrak inmesin diye tankların altına yattı
İstedikleri sadece tek bir şey vardı:
İstiklal, istiklal, istiklal...



*“Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır
Toprak eğer uğrunda ölen varsa vatandır.”*



REYHAN KURTULMUŞ





VATAN SANA
MINNETTAR

HELAL LOKMA

